

Εύγενίας ὁσιομάρτυρος (†262) καὶ Φιλίππου

μάρτυρος τοῦ πατρὸς αὐτῆς,

Βασίλλας καὶ Ἀχαικοῦ μαρτύρων.

Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλεῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄμην.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγίᾳ Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἰασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ δινόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἀρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ο νύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὑφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὄρθιοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

"**Ε**τι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

"**Ε**τι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

"**Ο**τι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννᾷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων.

Αμήν. Ἐν δόνοματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Ἐξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ. (γ')

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου. (ε')

Φαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἴ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἀγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὃδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Φαλμὸς λξ' (37)

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με.

Οτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Ούκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὄργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς δοστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Οτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Εταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθη ἔως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορεύόμην.
Οτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκὶ μου.
Εκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα· ὥρυσμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ηκαρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἵσχυς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἔξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Εγὼ δὲ ὡσεὶ κωφός οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἀνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Οτι ἐπὶ σοὶ, Κύριε, ἥλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Οτι εἴπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.

Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντὸς.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' (62)

Ο Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὠφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Οτι κρείσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὸ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ως ἐκ στέατος καὶ ποιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου· καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωματῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ.

Οτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Εκολλήθη ἡ ψυχή μου ὅπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ο δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμηνός ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἀδικα.

καὶ πάλιν

Εν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Εκολλήθη ἡ ψυχή μου ὅπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γάϊῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Αλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι δὲ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γάϊῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Φαλμὸς πτζ' (87)

Κύριε, δὲ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Οτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθην ὥσει ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ωσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὃν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Εθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Επ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη δούλιος σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.

Εμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἐθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὄφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Εκέραξα πρὸς σὲ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μή τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἡ ἵατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μή διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μή γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὸ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

Κάγῳ πρὸς σὲ, Κύριε, ἐκέραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ινα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Επ' ἐμὲ διηλθον αἱ ὄργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Εκύκλωσάν με ὥσει ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἄμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέχραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὓς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' (102)

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐειλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἡώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἔμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὄντος αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Οτι κατὰ τὸ ὑψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολὰὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατήρ υἱοὺς, ὥκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτὸν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὃσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὃσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Οτι πνεῦμα διηλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιησαι αὐτὰς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἴσχυτε, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἤκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωτὲ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔξαξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἔξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.
καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (6')

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννᾷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (7')

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (μετά ἀπό κάθε δέοσιν)

Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστεi οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ εὐχρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γενῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Ἄχος δὲ Δι

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.171#

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ou

.. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ↑

.. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμεράμην αὐτούς. ↓

Θεος Κυριος και επει φανενη μιν ευλογη με νος ο ερχο με νος εν ονοματι Κυριος
 ου

∴ Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↑

Άπολυτίκιον

Κατεπλάγη Ιωσήφ

ἵχος δ'

Ἄπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὃς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυοφοροῦσα τὴν ἀσπόρον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὃς τερπνὸν παλάτιον τὸ σπήλαιον, τῇ βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. ☩

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

συναπτή

Ἐτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοι, Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Αμήν.

Κάθισμα μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

Ἄγγελικαι δυνάμεις

ἵχος πλ.β'

Τῶν προφητῶν αἱ ῥήσεις, νυνὶ πεπλήρωνται· δὲ γάρ Θεὸς ἡμῶν, αἵριον τίκτεται, ἐκ παρθένου Μαρίας ὑπὲρ λόγον, καὶ μένει ὥσπερ ἦν πρὸ τοῦ τόκου· ἀθροίζονται οἱ μάγοι, δῶρα κομίζοντες· ἀγραυλοῦσι ποιμένες, ἐπάδομεν καὶ ἡμεῖς· δὲ ἐκ Παρθένου τεχθείς, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κάθισμα μετά την β' στιχολογίαν

αὐτόμελον

Ἡχος πιστος

Ιωάννου Καστρινάκη
Αυτόμελα 2009 σ.178*

λαυριανούς τε την πάτην
στρατος αγγελίας επει φωνει ει λέγων πάτην σα
σθε αγράφου λουν τες οι των θρεμμάτων η γέμος ο νευρός
ο ον τες δικρανέας τε αν μνουσιών τες ο τι ε τε χθην Χριστος
στος ο ο Κυριος ος δο ο ευδοκησας σωσαιως
Θεος το γένος των ανθρωπων

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Kai νῦν **kai** ἀεὶ **kai** εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. ☩

ν' ψαλμὸς

Ἐλέησόν με δὲ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλειον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ὀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγώ γινώσκω καὶ ή ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ γνώσῃς ἐν τῷ κοίνωνί τοι.

Τόδιον ἀπέστρεψεν τὸν πλούτον τοῦ οἴκου καὶ ἤγαγεν τὸν πλούτον τοῦ οἴκου στρατιώτην.

Τιδού γάρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἀδηλα καὶ τὰ χρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπέρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακούτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται δυτέα τε ταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπὸ ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαι με ἔξ αἰμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίν σου.

Οτι εὶ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἀν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκησεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκησεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανόνες

Κανὼν προεόρτιος α', ψήδη α'

ὁ εἱρμὸς

ἡχος πλ.β'

«**Κ**ύματι θαλάσσης, τὸν χρύψαντα πάλαι διώκτην τύραννον, φάτνη χρυπτόμενον, κτεῖναι ζητεῖ ὁ Ἡρώδης· ἀλλ' ἡμεῖς σὺν μάγοις μέλψωμεν· τῷ Κυρίῳ ἀσωμεν· ἐνδόξως γάρ δεδόξασται».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κύριε Θεέ μου, γενέθλιον ὕμνον καὶ προεόρτιον, ψήδην σοι ἀσομαι, τῷ τῇ γεννήσει σου θείαν, ἀναγέννησιν διδόντι μοι, καὶ εἰς τὴν προτέραν με, εὐγένειαν ἀνάγοντι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ανω σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν φάτνῃ, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ τὰ περίγεια, κατανοοῦντα Σωτήρ μου, κατεπλήττοντο τὸ κράτος σου· ὑπέρ νοῦν ὥραθης γάρ, διπλοῦς φύσει Θεάνθρωπος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

**Ινα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης, κλίνας ἐλήλυθας, τοὺς οὐρανοὺς ἔως γῆς· ώς γάρ
ἐν πόκῳ κατέβης, νετὸς ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ, ἐξ ἣς νῦν τεχθήσεσθαι, διπλοῦς ἕρχῃ
Θεάνθρωπε.**

Κανὼν προεόρθιος β', φύδη α'

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ

ἢχος β'

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

**Απεγράφης Καίσαρος θεσμῷ, θέλων ἀπογράψασθαι, βίβλῳ ζωῆς παμβασιλεῦ τὸν
ἄνθρωπον, ξένος εἰς τὰ ἴδια παραγέγονας, τὸν δεινῶς ξενιτεύσαντα, ἐκ τοῦ παραδείσου, εἰς
τὸν οὐρανὸν ἀνακαλούμενος. (β)**

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

**Βηθλεὲμ ὑπόδεξαι Χριστόν· σοὶ γάρ σωματούμενος, ἐπιδημεῖ τὴν Ἐδέμ οἶκον μοι,
εὗτρεπίζου σπήλαιον, τὸν ἀχώρητον θεωρῆσαι χωρούμενον, ἐν σοὶ παραδόξως, πλούτῳ
εὐσπλαγχνίας νῦν πτωχεύσαντα.**

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

**Γεννηθῆναι ἕρχεται Χριστός, ξένην ἀναγέννησιν, τοῖς ἐξ Ἀδάμ, ώς ἀγαθὸς δωρούμενος,
εὐφράνθητι ἔρημος, ἡ οὐ τίκτουσα, τῶν βροτῶν φύσις ἀπασα, ἥλθεν ὁ Δεσπότης, σὲ
πολυτεκνοῦσαν ἀπεργάσασθαι.**

Κανὼν τῆς ἀγίας, φύδη α'

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ

ἢχος β'

Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

**Εὐγενία μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, νῦν περιχορεύουσα, χαρμονικῶς σὺν ἀγγέλων στρατεύμασιν,
ώς παρθένος ἀμωμος, καὶ ώς μάρτυς στεφανηφόρος πανόλβιε, χάριν δωρηθῆναι, πρέσβευε
τοῖς πόθῳ ἀνυμνοῦσί σε. (β)**

Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

**Τμωδίας νύμφη τοῦ Χριστοῦ, θείας ἐπακούσασα, πρὸς ὑψηλὴν ἐπτερώθης εὐγένειαν· ώς
γάρ φῶς ἐνήστραψε, τῇ καρδίᾳ σου τῶν ἀσμάτων τοῦ Πνεύματος, ἡ θεολογία, πᾶσαν
ἀθεότητα διώκουσα.**

Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

**Γυναικείας φύσεως ὁ σός, νοῦς ἐπιλαθόμενος, πρὸς ἀνδρικὰς ἐνεργείας ἀνέδραμεν,
ἀνδρωθεὶς τῇ χάριτι, καὶ Θεῷ προνοητικῶς εὐθυνόμενος. Μάρτυς Εὐγενία, θείας εὐγενείας
ἡ ἐπώνυμος.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ ἄγιῳ Πνεύματι.

**Ἐλλαμφεῖσα φέγγει νοητῷ, πλείστους τῆς ἐλλάμψεως, συμμετασχεῖν ἀπειργάσω
θεόσοφε· ἦς νῦν τοὺς ὑμνοῦντάς σε, λυτρουμένη τῆς ἀμαρτίας ἀξίωσον, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις,
μάρτυς Εὐγενία παμμαχάριστε.**

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νεκρωθέντες γνώσεως φυτῷ, ξύλῳ τῆς ζωῆς ἀγνή, πρὸς τὴν ζωὴν οἱ πιστοὶ ἀνεκλήθημεν, τῷ ἐκ σοῦ βλαστήσαντι, ὑπὲρ ἔννοιαν, Θεοτόκε, Χριστῷ τῷ Θεῷ· φὰ σὺν παρρησίᾳ, πρέσβειε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν προεόρτιος α', ἡδὴ γ'

ἢχος πλ.β'

«Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ σπηλαίῳ τικτόμενον, θαυμβητικῶς συνείχετο· οὐκ ἔστιν ἄγιος πλὴν σου Κύριε κραυγάζουσα».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σύμβολα τῆς ἀρρήτου, σαρκώσεως, παραδεικνύς οἰκτίρμον, ἐπλήθυνας ὄράσεις, καὶ προφητείας ἐνέπνευσας· ἀς νῦν ἐλθὼν ἐπλήρωσας, σαρκὶ τικτόμενος, κόρης ἐξ ἀγνῆς ἐν πόλει Δαυΐδ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τηπλωσε γῆ τὰ νῶτα, καὶ δέχεται δεχόμενον τὸν κτίστην, τὴν δόξαν ἐξ ἀγγέλων, ἐξ οὐρανοῦ τὸν ἀστέρα δέ, ἐκ τῶν ποιμένων αἴνεσιν, ἐκ μάγων δῶρά τε, κόσμου τε παντὸς ἐπίγνωσιν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μάντεως χρησμολόγου, προβλήματα Βαλαὰμ νῦν πληροῦνται· ἀνέτειλε γὰρ ἀστρον, ἐξ Ιακὼβ καὶ ὠδήγησε, πρὸς τὸν τῆς δόξης ἥλιον, δῶρα κομίζοντας, μάγους ἐκ Περσίδος ἀνακτας.

Κανὼν προεόρτιος β', ἡδὴ γ'

ἢχος β'

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεσμῶν ἀπολυτρούμενος, τῶν κακῶν με Κύριε, ἐνειληθῆναι σπάργανα, ὥσπερ βρέφος, ἔρχη φιλάνθρωπε· προσκυνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν. (β)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εν χρόνῳ γεγονότα σε, τὸν ἀχρόνως λάμψαντα, ἐκ τοῦ Πατρὸς προέρχεται, ἡ Παρθένος τεκεῖν τὰ χρόνια, διαλύοντα πάθη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ζητῶν με τὸν πλανώμενον, παραβάσει σπήλαιον, ὡς οὐρανὸν κατώκησας, τὰς μονὰς μοι εὔτρεπιζόμενος, τὰς ἐκεῖθεν οἰκτίρμον πολυέλεε.

Κανὼν τῆς ἀγίας, ἡδὴ γ'

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τερεῖον ὥσπερ ἄμωμον τῷ Δεσπότῃ, προσήχθης διανοίᾳ τελειοτάτῃ, τὸν πλοῦτον τὸν φθειρόμενον ἀπεσείσω, βοῶσα πάνσοφε· σὺ εἰ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἄγιος πλήν σου Κύριε.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ Πάναγνος ἐγνώσθη σου καθαρότης· διέλαμψε τῶν ἀθλῶν σου ἡ στερρότης· τὴν πρᾶξιν γὰρ ἐπίβασιν θεωρίας, εἰργάσω κράζουσα· σὺ εἰ οὐ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἄγιος πλήν σου Κύριε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σωφροσύνης τῷ ἔρωτι κατεθέλχθης, ἐτήρησας τὸ καύχημα τῆς ἀγνείας, ἐγένου περιδέξιος τῇ σοφίᾳ, Χριστῷ κραυγάζουσα· σὺ εἰ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἄγιος πλήν σου Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μαρίαν τὴν πανάχραντον Θεοτόκον, ὑμήσωμεν ὡς πρόξενον σωτηρίας, φανεῖσαν οἱ θεόφρονες, ἐκβοῶντες· οὐκ ἔστιν ἄμωμος, ὡς σὺ πανάχραντε, καὶ οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος, πλήν σου Δέσποινα.

ὅ εἰρμὸς τῆς γ' ᾠδῆς

Ἔχος πά πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.347*

Ἐ ν πε ε τρα α με της πι στε ως στε ρε ω σας π

ε πλα τυ υ νας το στο μα μου επ ε χθρους μου ην φραν π

θη γαρ το πνε ευ μα μου εν τωψαλ λειν ουκ ε στιν α π

γιος ως ο Θε ος η μων π και ουκ ε στι δι και ος

πλην σου Κυ ρι ε ε ε

συναπτή

"Ἐτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ελέησον.

Αντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ελέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σολ, Κύριε.

Ότι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Αμήν.

Καθίσματα

προεόρτιον

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἴχος α'

Ἄγαλλου ἡ Σιών, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ὁ πάντων συνοχεύς, τὸν ἀστέρα προπέμψας, ἐμήνυσε τὴν ἄμετρον, ἔαυτοῦ συγκατάβασιν· ὃν γάρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, ὅντας τίκτεται, ἐξ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

τῆς ἀγίας

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

ἢχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἐνασκήσασα πόνοις ἀθλητικοῖς, ἐδοξάσθης ἀγῶσι μαρτυρικοῖς, πολλοὺς προσενέγκασα, σωζομένους τῷ κτίστη σου· τῷ γὰρ Θείῳ πόθῳ, λιποῦσα τὰ πρόσκαιρα, ἀνδρικούς ἀγῶνας, ἐτέλεσας ἔνδοξε ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον εὔρες, ζωὴν συνυπάρχουσα, τῷ Νυμφίῳ σου πάντοτε, Εὐγενίᾳ ἴσαγγελε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

προεόρτιον

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

ἡχος πλ.δ'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τῶν γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, καὶ ἀξίως ἀπαντες προϋπαντήσωμεν, ώς μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετάς, καὶ ἀδοντες τῶν ἀγγέλων ἄσμα καινόν, τῷ ἐκ κόρης θεόπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ ἀνευ σπορᾶς, τικτομένῳ Θεῷ ἡμῶν, δὸν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Κανὼν προεόρτιος α', ώδη δ'

«Τὴν ἐκ Παρθένου παρουσίαν σου, προορῶν Ἀββακούμ, ἔξεστηκώς ἐβόα. Σὺ ἐκ Θαιμάν σαρκούμενος, ἥκεις Λυτρωτά, τὸν Ἀδὰμ ἀπωσμένον, ἀνακαλέσασθαι».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐγγίζει ἥκει νῦν ὁ Κύριος, προσδοκία ἐθνῶν, καὶ σωτηρία κόσμου· εὐτρέπιζε τὸ σπῆλαιον, πόλις Βηθλεέμ, καὶ σὺν μάγοις ποιμένες, δρόμῳ προφθάσατε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ρωμαλεότητι Θεότητος, συγκραθεὶς τοῖς βροτοῖς, ἐνώσει ἀσυγχύτῳ, σαρκὸς ἐν ὅμοιώματι, Σῶτερ τὸν Ἀδάμ, ἀφθαρτίζεις καὶ σώζεις, ἐν τῷ προσλήμματι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο Λόγος σὰρξ ὀφθεὶς παχύνεται, καὶ σκηνοῦ ἐν ἡμῖν, ἀρρήτῳ προμηθείᾳ· δεῦτε πιστοὶ κατίδωμεν, δόξαν τὴν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς, παρὰ Θεοῦ καὶ Πατρός.

Κανὼν προεόρτιος 6', ἡδὴ 8'

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Η κτίσις νῦν, τὴν παλαιώσιν πᾶσαν ἀπόρριψον, τὸν κτίστην κτιζόμενον, καὶ καινουργοῦντά σε βλέπουσα, νήπιον γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ πρώην σε, κάλλος ἐπανάγοντα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θαυμάζοντες, τὸν παράδοξον τόκον ἐφίστανται, μάγοι ὀδηγούμενοι, θείῳ ἀστέρι, καὶ βλέπουσιν, ἥλιον ἀνίσχοντα, παρθενικῆς ἐκ νεφέλης, δῶρα φέροντες.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἔδου ἥκει, ἡ Παρθένος ὡς δάμαλις φέρουσα, τὸν μόσχον ἐγγάστριον, τὸν σιτευτὸν ἀφαιρούμενον, κόσμου ἀμαρτήματα, ἀγαλλιάσθω, ἡ κτίσις ἑορτάζουσα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κηρύγματα, προφητῶν τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀνάδειξιν, μηνύοντα εἰληφε, σήμερον πέρας σωτήριον· ἥλθε γάρ ἐπέφανε, διὰ σαρκός, τοῖς ἐν σκότει κινδυνεύουσιν.

Κανὼν τῆς ἀγίας, ἡδὴ 8'

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐλήλυθας, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ὁ Ὅψιστος, σαυτῷ μηνηστευσάμενος, τὰ τῶν παρθένων συστήματα, σὲ μόνον ποθήσαντα, τὸν τῶν παρθένων, νυμφίον γνωριζόμενον. (β)

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γενέσεως, σαρκικῆς ἐξεδύσω τὸ κάλυμμα, παλιγγενεσίας δέ, τὸ φθειρόμενον ἔνδυμα, μάρτυς παναοίδιμε, φωτοειδῶς, ἡμφιάσω τῷ βαπτίσματι.

Αγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ανέτειλεν, ἡ φωσφόρος αὐγὴ τῇ καρδίᾳ σου, τῆς πλάνης διώκουσα, τὴν κεχυμένην σκοτόμαιναν, φέγγει τῷ τῆς χάριτος, μάρτυς Χριστοῦ, Εὔγενία καλλιπάρθενε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Κοσμίως σου, καὶ ὥραίως τὸν βίον ἐφαίδρυνας, ἀσκήσει τὸ πρότερον, σαρκὸς τὰ πάθη μαράνασσα, ὕστερον ἀθλήσει δέ, περιφανῶς, Εὔγενία διαλάμψασα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τηπερτέρα, τῶν ἀγγέλων ἐγένου πανύμνητε, τοῦ Πατρὸς γεννήσασα, βουλῆς μεγάλης τὸν ἄγγελον, ἀνθρωπὸν γενόμενον, διὰ πολλὴν, εὐσπλαγχνίαν τὸν φιλάνθρωπον.

Κανῶν προεόρτιος α', ᾡδὴ ε'

ἢχος πλ.β'

«Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἵδων ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὁρθίσας ἐκραύγαζεν. Ἡ παρθένος ἵδον γαστρὶ ἦζει, καὶ τέξεται σαρκούμενον Λόγον, καὶ πάντες οἱ γηγενεῖς ἀγαλλιάσονται».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ πλαστούργὸς χοϊκὸς χρηματίσας· φάτνη γάρ καὶ σπάργανα καὶ σπήλαιον, τῆς σῆς ταπεινώσεως σύμβολα, ὁ δὲ μνήστωρ τῆς σῆς Μητρός, σὸς δὲ νομιζόμενος Πατήρ κατὰ σάρκα, τοῦ φύσαντός σε Πατρός, νῦν σχηματίζει βουλήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Διὰ τῆς σμύρνης τὸ θυητόν, διὰ χρυσοῦ τὸ βασίλειον κράτος, διὰ λιβάνου τῆς Θεότητος, τὴν ὑπεροχὴν ὑπερμφαίνουσι, βασιλεῖς ἔθνῶν, ἀπαρχὰς δωροφοροῦντές σε, τὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ τικτόμενον, Βηθλεὲμ ἔξ αλοχεύτου μητρός.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξ αλοχεύτου προελθών, ὁ τοῦ Πατρὸς συναττίος Λόγος, σαρκωθεὶς κατώκησας τὸ σπήλαιον, ὡς θρόνῳ τῇ φάτνῃ χρησάμενος. Καταπλήττεις δέ, τῇ φρικτῇ οἰκονομίᾳ σου, μάγους καὶ ποιμένας, ἀγγέλους τε ἔξιστᾶς, δόξα κραυγάζοντας.

Κανῶν προεόρτιος β', ᾡδὴ ε'

Μεσίτης Θεοῦ

ἢχος β'

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λαὸς ὁ ποτέ, σκότει καθεζόμενος, ἴδετω τὸ φῶς, λάμψαν τὸ ἀνέσπερον· ὅπερ ὁ ἀστὴρ πάλαι ἐμήνυσε, τοῖς τὸ πῦρ σεβομένοις, ἐκ τῆς Περσίδος ἀναξιν. (β)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μικρὸν ὑπελθεῖν, βασιλεὺς ὁ μέγας σπεύδει σπήλαιον, κατασμικρυνθέντα με, ὅπως μεγαλύνῃ καὶ πτωχεύσαντα, τῇ ἀμέτρῳ πτωχείᾳ, πλουτίσῃ ὁ ὑπέρθεος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νῦν ἔξι Ιακώβ, Βαλαὰμ ὡς ἔφησε γεννᾶται Χριστός, ἐθνῶν κυριεύσει τε, καὶ ἀνυψωθήσεται ἐν χάριτι, ἡ αὐτοῦ βασιλεία, μένουσα ἀδιάδοχος.

Κανὼν τῆς ἀγίας ὥδη ε'

Ο φωτισμὸς

ἢχος β'

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δρόμον τὸν σὸν, εὐθυνούμενον βλέπων πρὸς σωτηρίαν, ὅφις δὲ ψυχόλεθρος ἀθληφόρε, ἀναρριπίζει πειρασμοὺς σοι ποικίλους, τὸν σὸν τόνον λύει πειρώμενος, τοῦτον δὲ θεόφρον, ἀγνὴ κατεπάτησας.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ολη καλή, τῶν καλῶν τῷ δοτῆρι καὶ εὐεργέτῃ, καὶ ψυχῶν νυμφίῳ Χριστῷ ἐφάνης, ἡγλαῖσμένη ἀσκητῶν ἐν ἀσκήσει, καὶ μαρτύρων ἀθλήσει λάμπουσα, μάρτυς Εὐγενίᾳ, Χριστοῦ καλλιπάρθενε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ ἄγιῳ Πνεύματι.

Στέφος τῇ σῇ, κορυφῇ ἐπετέθη τὸ τῶν χαρίτων· τὴν θείαν ἐτίμησας γάρ σοφίαν, πλοῦτον καὶ δόξαν, πατρικὴν παριδοῦσα, καὶ συντόνως ἀκολουθήσασα, τῷ πεποθημένῳ, νυμφίῳ σου πάνσοφε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐκ σοῦ ζωή, ἀνατείλασσα κόσμῳ Θεογεννῆτορ, τοὺς πρὸν τῷ θανάτῳ κεκρατημένους, ἀνακαλεῖται, πρὸς ζωῆς ἀιδίου μετουσίαν, τοὺς πίστει κράζοντας· ἔτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Κανὼν προεόρτιος α', ὥδη ζ'

ἢχος πλ.β'

«Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κητώοις Ἰωνᾶς· σοῦ γάρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ τεχθέντος καὶ σάρκὶ φανέντος, ὡς ἐκ θαλάμου τοῦ θηρὸς ἀνέθορε· γεννηθεὶς γάρ νῦν τὸ κατὰ σάρκα, καὶ ταφὴν καὶ θάνατον σάρκὶ ὑπελθὼν, μέλλεις ἀναστήσεσθαι τριήμερος».

Δόξα σοι δὲ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνηρέθη, νῦν καὶ διηρέθη, ἔχθρας τῆς ἀρχαίας τῇ σῇ, ἐνσάρκω παρουσίᾳ, τὸ μεσότοιχον Χριστὲ καὶ νῶτα, δομφαία πᾶσιν, ἡ φλογίνη δίδωσι, ζωηφόρου τῆς Ἐδέμ δὲ ξύλου, μεταλλαγμάτω πιστῶς, ἀθανάτων φυτῶν, αὖθις γεωργὸς ἀναδεικνύμενος.

Δόξα σοι δὲ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεύει, σὺν τῇ ἀμαρτίᾳ Ἄδης ἐν Ἀδὰμ μέχρι σοῦ, ἀλλ' ἀναιρεῖται τούτου, ἡ ἀναίδεια τῆς τυραννίδος, τὸ κατὰ σάρκα τικτομένου σου λυτρωτά, ἐκ φυλῆς Δαυΐδ, καὶ ἐπὶ θρόνου βασιλείας αὐτοῦ, τεθειμένου σου φῶς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας βασιλεύοντος.

Δόξα σοι δὲ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βρεφοκτόνος ἀλλ' οὐ χριστοκτόνος, ἔφу Ἡρώδης ὁ δεινός· εἰ γάρ καὶ τῶν νηπίων, ἐξεθέρισε πικρῶς τὴν χλόην, ἀλλὰ τὸν στάχυν, τῆς ζωῆς οὐκ ἴσχυσε, καταλήψεσθαι καὶ θανατῶσαι· ζωῆς γάρ ὅν χορηγός, ἐλαβεν ὡς Θεός, θείᾳ δύναστείᾳ τὸν διώκοντα.

Κανὼν προεόρτιος 6', ᾖδὴς ζ'

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

ἢχος β'

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ξενοτρόπος Χριστὸς εἰς τὰ ἴδια, ἔρχεται, ξενώσωμεν, ἀμαρτιῶν ἑαυτούς, καὶ τοῦτον εἰσδεξώμεθα, ταῖς πραέων ψυχαῖς οἰκιζόμενον. (β)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οὐδαμῶς ἐλαχίστη ἐν πόλεσι, Βηθλεέμ γεγένησαι· ἐν σοὶ γεννᾶται γάρ, ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος, τοῦ ποιμᾶναι λαὸν περιουσιον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πῶς σμικρὸν σε εἰσδέξεται σπῆλαιον, κόσμῳ μὴ χωρούμενον, ἀπερινόητε; πῶς ὁραθήσῃ νήπιος, ὁ Πατρὶ συννοούμενος ἀναρχος;

Κανὼν τῆς ἀγίας, ᾖδὴς ζ'

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

ἢχος β'

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νυσταγμὸν τοῖς βλεφάροις οὐκ ἔδωκας, ἔως ἡδυπάθειαν, πᾶσαν ἐνέκρωσας, καὶ καθαρὸν τῷ κτίστη σου, σεαυτὴν ἀπετέλεσας σκήνωμα.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἰγυπτίας τοὺς τρόπους ζηλώσασα, ἡ μεμελασμένη, καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, συκοφαντεῖν θρασύνεται, τὴν σεπτὴν πολιτείαν σου πάνσοφε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Σταθηρὸν ἐπεδείξω τὴν ἔνστασιν, καὶ τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν πλουτήσασα, περιουσίᾳ πίστεως, μοναστῶν καθηγήσω συστήματος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μυστικῶς ἐμυοῦντο τὴν ἀφραστον, πάντες οἵ προφῆται σου, πάναγνε γέννησιν, πνευματικῶς τυπούμενοι, καὶ προλέγοντες πᾶσι τὰ μέλλοντα.

ὅ εἰρμὸς τῆς ζ' ᾖδης

ἢχος πά

Εν α βυσ σω πται σμα α τω ων κυ χλου μενος π την α
 νε ξι χνι α στον της ευ σπλαγ χνι ας σου ε πι χα
 λου μαι α βυσ σον εκ φθο ρας ο Θε ο οι με α να γα
 γε ε ε

συναπτή

Ἐτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Σὺ γάρ εἰ ὁ βασιλεὺς...	Ἄμ.ήν.

Κοντάκιον προεόρτιον

ἢχος γ'

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, βουληθέντα ἐπιφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κοντάκιον τῆς ἀγίας

Ἐπεφάνης σήμερον

ἢχος δ'

Τὴν τοῦ κόσμου πρόσκαιρον, φυγοῦσα δόξαν, τὸν Χριστὸν ἐπόθησας, τὸ εὐγενές σου τῆς ψυχῆς, ἀδιαλόβητον σώζουσα, μάρτυς θεόφρον, Εὔγενία πανεύφημε.

Οἶκος

Βίω καὶ λόγω καθαρῶ, καὶ χάριτι παρθένε, ἀεὶ κεκοσμημένη, σαυτὴν θῦμα προσήγαγες, τῷ ἐκ παρθένου δι' ἡμᾶς σάρκα ἀνειληφότι, καὶ τεχθέντι ἐπὶ γῆς, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀφατον· καὶ διπλοῖς ἐκόσμησε δόξης ἐν στεφάνοις, εὐπρεπῶς σε ὁ Δεσπότης ἀγνείαν γάρ

ώς ἀσαρχος τηρήσασα σεμνή, ώς ἀμωμος νύμφη, συνεισῆλθες αὐτῷ εἰς τόν οὐράνιον νυμφῶνα, ὅλη φαεινή, τοῖς ἀθλοις πεποικιλμένη, μάρτυς θεόφρον, **Εὐγενία πανεύφημε.**

Συναξάριον

Τῇ αὐτῷ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἀγίας δσιοπαρθενομάρτυρος Εὐγενίας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στεφθεῖσα πρῶτον τοῖς πόνοις Εὐγενία,
Βαφὴν ἐβάψω δευσοποιὸν ἐκ ξύφους.
Τέτλαθι Εὐγενίη ξύφος εἰκάδι ἀμφὶ τετάρτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀγία μάρτυς Βασίλλα, ἡ συμμαρτυρήσασα τῇ ἀγίᾳ Εὐγενίᾳ, ξύφει τελειοῦται.

Τίς ἀν παραδράμη σε τμηθεῖσαν ξύφει,
Μάρτυς Βασίλλα, πίστεως θείας βάσις;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἄγιος μάρτυς Φίλιππος, ὁ πατήρ τῆς ἀγίας Εὐγενίας, ξύφει τελειοῦται.

Μάχαιραν δόντως δίστομον κατὰ πλάνης,
Κτείνει Φίλιππον τῆς μαχαίρας τὸ στόμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἄγιοι, Πρωτᾶς καὶ Υάκινθος, οἱ εύνοοι, καὶ συνασκηταὶ τῆς ἀγίας Εὐγενίας, ξύφει τελειοῦνται.

Τμηθέντες, Υάκινθε καὶ Πρωτᾶς ξύφει,
Κληροῦσθε πρῶτα μαρτύρων Θεοῦ γέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ δσίου πατρὸς ἡμῶν Νικολάου μοναχοῦ, τοῦ ἀπὸ στρατιωτῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἄγιος μάρτυς Ἀχαιϊκὸς ξύφει τελειοῦται.

Πᾶν Ἀχαιϊκὸς ἐκβαλὼν ψυχῆς ἄχος,
Ολη χαρῆ δέδωκε τὴν κάραν ξύφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ δσιος Ἀντίοχος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἀντιόχῳ βδέλυγμα τύρβαι τοῦ βίου,
Καὶ βίος ἀπας, δὲ παρῆλθεν ἡδέως.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ὁ είρμδες τῆς η' φδῆς

•Ηχος πά πά

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.444@

χ νου μεν ευ λο γου μεν και προσ σκυ νου ου με εν

τον Κυριον π

T ον εν κα μι νωτουπυ ρος π των Ε βραιων τοις παισι

συγ κα ταβαντα π και την φλο γα εις δρο σον με τα βα

λο ο ον τα Θεον π μνει τε τα ε εργαως Κυρι

ον π και υ περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω ω να

π ας π

Θ' φδη τῆς Θεοτόκου

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὑμνοῖς τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ὕχος πά π

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.21#

M ε γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυρι

ον π και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου π ε

πι τω Θε ω ωτω σω τη ρι μου

Tην τι μι ω τε ραντων Χερου βιμ π και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι ι τω ως των Σε ρα φιμ π την α δι

α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν π την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα α λυ νο μεν

O π ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν

της δου λης αυ του Δ σ ι δου γαρ α πο του νυν μα κα

ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι

Tην τι μι ω τε ραντων Χερου βιμ π και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι ι τω ως των Σε ρα φιμ π την α δι

— — — — — — — — — — —
α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν π την ον τως Θε

— — — — — — — — — — —
ο το κον σε ε μεγα α λυ νομεν π

Ο ρ — — — — — — — — — — —
τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να

— — — — — — — — — — —
τος Δ ρ και α γι ον το ο νο μα αυ του Δ ρ και το ε λε

— — — — — — — — — — —
ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με

— — — — — — — — — — —
ποις αυτον π

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Δ ρ και εν δο

— — — — — — — — — — —
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ π την α δι α

— — — — — — — — — — —
φθο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν π την ον τως Θε ο

— — — — — — — — — — —
το κον σε ε μεγα λυ νομεν π

E ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του π Δ

Θ δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι
δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι

Α α καρ δι ας αυτων π

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ π Δ σ και εν δο

Ξ ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ π την α δι α

Φ φθο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε ρου σαν την ον τως Θε ο

Τ το ρον σε ε μεγα λυ νομεν π

K α θει λε δυ να στας α πο θρο νων π και υ

Ψ υ ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα

Θ θων π και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κενους π

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Δ σ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ Δ σ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε χου σαν π την ον τως Θε ο το
χον σε ε μεγα α λυ νομεν

λ χ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μη
σθη ναι ε λε ους π κα θως ε λα λη σε προς τους πα
τε ρας η μων Δ σ τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του
ε ως αι ω νος π

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Δ σ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ Δ σ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε χου σαν π την ον τως Θε ο το
χον σε ε μεγα α λυ νομεν π

ὁ είρμδος τῆς θ' φδῆς

Ὕχος πά πα

Ιωάννου Πρωτοφάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.445#

λ ναρ χου γεν νη το ρος γι ος Θε ο ος και Κυ ρι ος
σαρ κω θεις εκ Παρ θε νου η μιν ε πε φα νε τα ε
σκο τι σμε να φω τι ι σαι συν α γα γειν πα τα ε
σκορ πι σμε ε ε να δι ο την παν υ μνη τον θε ο
το χον μεγα λυ νομεν π

Ὕχος πά πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.23#

λ ξι ον ε στιν ως α λη θως π μα κα ρι ζειν σε

την Θεού το χοντην α ει μα και ρι στον και παν
 α μω μη τον και μη τε ρατου Θεου η μων την τι
 μι ω τε ραν των Χερου βιμ ^Δ_Θ και εν δο ξο τε ραν α
 συγ κρι ι τωως των Σεραφιμ ^Γ_π την α δι α φθο ο ρως Θεον
 Λο γο ον τε χου σαν την ον τως Θεού το χον σε ε με
 γα λυ νο με ε εν

συναπτή

- ”Ετι και ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
- Αντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
- Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
- Οτι σὲ αἰνοῦσι... Ἄμήν.

Ἐξαποστειλάρια

προεόρτιον

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

^{η̄χος β'}

Ο φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, καὶ συνέχων τὰ πάντα, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀφατον, ἐκ παρθένου γεννᾶται, καὶ σπαργανοῦται ὡς βρέφος, ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ, ἀλόγων ἀνακλίνεται· σπεύσωμεν ἐπιστῆναι, ἐν Βηθλεέμ, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν μετὰ μάγων, καρποὺς ἀρίστων πράξεων, κομιοῦντες ὡς δῶρα.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

ἢχος β'

Οὐδὲν ἐδείχθη κώλυμα, πρὸς τελείους ἀγῶνας, τὸ ἀσθενές τοῦ θήλεος ἀοράτῳ σου σθένει,
Χριστὲ ῥωνύμενον· δόθεν, Εὔγενία ἡ μάρτυς, γενναιώς ὑπερήθλησεν, ἦς τὴν ἔνδοξον
μνήμην, συνῆψας νῦν, τῇ σεπτῇ γεννήσει σου καὶ φωσφόρῳ, ἦν κατεδέξα Δέσποτα, ἐκ
παρθένου ἀγίας

προεόρτιον

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

ἢχος β'

Ὑμνον πιστοὶ προσάξωμεν, τῇ παρθένῳ Μαρίᾳ· ἵδοὺ γὰρ νῦν προέρχεται, Βηθλεέμ ἐν τῇ
πολει, τεκεῖν Χριστὸν τὸν Σωτῆρα· δόθεν μάγοι σὺν δώροις, μετὰ ἀστέρος δράμετε, σὺν ἡμῖν
προσκυνῆσαι, ποιμένες δέ, ἐκβοῆσαι σπεύσατε σὺν ἀγγέλοις, τῷ τικτομένῳ· δόξα σοι, ἐν
σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ.

Εἰς τὸν αἴνους

Ἄχος λιτός Β

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.509*

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον Ku ρι ον αι νει ει
ει τε τον Ku ρι ον εκ των ου ρα νων αι νει τε
αυ τον εν τοι οις υ ψι στοις σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω
λι νει τε αυ τον παν τες οι αγ γε λοι αυ του αι νει
ει ει τε αυ τον πα σαι αι δυ να μεις αυ του σοι

Γατσάνι

πρε πει υ μνος τω Θε ω

Στιχολογία

Φαλμὸς ρμη'¹⁴⁸

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἀστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὑδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, δέτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἀβύσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὅρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἀρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, δέτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὅσιοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Φαλμὸς ρμθ'¹⁴⁹

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ φῖσμα καινόν, ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Οτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ὁμοφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῦμα ἐγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὅσιοις αὐτοῦ.

Φαλμὸς ρν'¹⁵⁰

Αἰνεῖτε τὸν Θεόν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχηρὰ προεόρτια

*Ηχος λπ τ Β8

Αἱ ἀγγελικαὶ

λι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

γα λω συ νης αυ του

*Ω τῶν ὑπέρ νοῦν, καὶ ἀρρήτων μυστηρίων! τίκτεται Θεός, ἐπὶ γῆς δι' εὐσπλαγχνίαν, τὴν δουλικὴν εἰκόνα, ἔκυτῷ περιθέμενος, ὅπως τῆς δουλείας ἀφαρπάσῃ, τῆς τοῦ ἀλλοτρίου τοὺς βοῶντας, πόθῳ ζέοντι εὐλογημένος εἰ Σωτήρ, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

λι νει τε αυ τον εν η χω σα αλ πιγ

γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και αι κι

θα ρα

Δεῦρο Ἰσραὴλ, βαρυκάρδιε ἀπόθου, τὸ ἐν τῇ ψυχῇ, ἐπικείμενόν σοι νέφος, ἐπίγνωθι τὸν πλάστην, ἐν σπηλαίῳ τικτόμενον, οὗτος τῶν ἐθνῶν ἡ προσδοκία, οὗτος καθελεῖ τὰς ἑορτὰς σου, βοᾶν οὐ πείθη γάρ, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

λι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

— τε τε αυ τον εν χορ δαις και αι ορ γα νω ΙΔ

νει τε αυ τον εν χορ δαις και αι ορ γα νω

”**Η**λιε Γέ, πῶς σε κρύψω τοῖς σπαργάνοις; πῶς σε γαλουχῶ, πάσης φύσεως τροφέα; πῶς σε χερσὶ κατέχω, τὸν κρατοῦντα τὰ σύμπαντα; πῶς σοι ἀδεῶς ἐνατενίζω, ω̄ οὐ τολμᾷ ἐνατενίζειν, τὰ πολυόμματα; ή ἀπειρόγαμος Χριστόν, κρατοῦσα ἐφθέγγετο.

— τε τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις αι ΙΔ

α ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις αι

— τε τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου πα ΙΔ

νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου πα

— τε τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου ΙΔ

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

”**Α**σμασι καινοῖς, ἀλαλάξατε ποιμένες, λόγους μαγικούς, ἀπορρίψατε οἱ μάγοι, σταλάξατε τὰ ὄρη, καὶ βουνοὶ ἀγαλλίασιν, δεῦτε θυγατέρες βασιλέων, εἰς τὴν χαράν τῆς Θεοτόκου, λαοὶ εἴπωμεν εὐλογημένος ὁ τεχθείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δοξαστικὸν

”**Η**χος π το Β

— τε τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου ΙΔ

Λ ο ξα Πα τρι και Γι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Δεῦρο Βηθλεέμ, ἑτοιμάζου τὰ τοῦ τόκου, ίθι Ἰωσήφ, ἀπογράφου σὺν Μαρίᾳ, σεπτοτάτη ἡ φάτνη! Θεοφόρα τὰ σπάργανα! ἔνθα ἡ ζωὴ ἐνειληθεῖσα, σειράς θανάτου διαρρήξει, ἐπισφίγγουσα, πρὸς ἀφθαρσίαν τοὺς βροτούς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην

Ω μακαριστή, τῆς θεόπαιδος κοιλία, ἡτις νοητῶς, οὐρανοῦ μείζων ἐδείχθη! ὃν οὐ χωρεῖ γάρ οὗτος, σὺ κατέχεις βαστάζουσα. **Ω** μακαριστοὶ μαστοὶ παρθένου, οὕσπερ θηλάσειεν ὁ τρέφων, πνοὴν ἀπασαν, Χριστὸς δὲ μήτρα σάρξ παγείς, ἀνάνδρου νεάνιδος.

Δοξολογία

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, δέ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γεννητῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Τμοῦσμέν σε, εὐλογοῦσμέν σε, προσκυνοῦσμέν σε, δοξολογοῦσμέν σε, εὐχαριστοῦσμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γεννητέ, Ιησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεύμα.

Κύριε δέ Θεός, δέ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, δέ Γεός τοῦ Πατρός, δέ αἵρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, δέ αἵρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, δέ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ιησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἔκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰώνα καὶ εἰς τὸν αἰώνα τοῦ αἰώνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἴπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, δτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, δτι σὺ εἶ δέ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου δψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτη ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γενῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

"Αγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων των ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Οτι αγαθος και φιλανθρωπος Θεος ονταρχεις και σοι την δοξαν αναπεμπομεν, τῷ Πατρὶ¹
και τῷ Γενῷ και τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν και δει και εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Σοὶ Κύριε.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἔλεεῖν...

Αμήν.

Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνων

Στιχηρὰ προεόρτια

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ
῾Ηχος Στίχος Πα

Οἶκος τοῦ παντουργοῦ, ἐδείχθης ὡς Παρθένε· ἐν σοὶ γάρ ἐνοικήσας, ὁ Κύριος τῆς δόξης,
τεχθῆναι νῦν προέρχεται.

Ο Θεος α πο Θαι μαν η ξει ρ και ο α

γι ος εξ ο ο ρους κα τα σκι ου δα σε ε ως

Νέον ἐν Βηθλεέμ, παιδίον ἐκ Παρθένου, Θεὸς ὁ πρὸ αἰώνων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων,
γεννᾶται, ὃ τοῦ θαύματος!

Κ υ ρι ε εισ α κη κο α την α κο ην

σου και ε φο βη θην ρ κα τε νο η σα τα ε εργα

— Καταβό ^π σου και εξ ε στην

Τάξεις αἱ νοεραί, ἀγγέλων ἐν ὑψίστοις, Θεῷ μετὰ ποιμένων, βοήσατε καὶ μάγων, τῷ τικτομένῳ δόξα σοι.

Θεοτοκίον

ἢχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπόδεξαι Βηθλεέμ, τὴν τοῦ Θεοῦ μητρόπολιν· φῶς γάρ τὸ ἀδυτον, ἐπὶ σὲ γεννῆσαι ἥκει. Ἀγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ, ἀνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισσόκλεον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν Τρισάγιον ὕμνον μελωδήσατε. Πᾶσα πνοή, αἰνεσάτω τὸν παντουργέτην.

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Αθανασίου Καραμάνη](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ φάλλειν τῷ ὄνόματί σου, Ὅψιστε· τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀμήν.

Τρισάγιον

Ἄγιος ὁ Θεός, ἀγιος ἴσχυρός, ἀγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν του ὄνόματός σου. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου ὃς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον καὶ ἀφες ἡμῶν τὰ δύφειλήματα ἡμῶν, ὃς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς δύφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὅぶσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Οτι σου έστιν ή βασιλεία και ή δύναμις και ή δόξα, τοῦ Πατρὸς και τοῦ Γενεοῦ και τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Άπολυτίκιον

Κατεπλάγη Ιωσήφ

ἢχος δ'

Ἄπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὃς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυοφοροῦσα τὴν ἀσπορὸν κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ σπήλαιον, τῇ βασιλίδι ἐδείχνυτο. Χριστὸς γεννᾶται τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Άπόλυτις

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ και Γενῷ και ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ) Πάτερ ἀγιε, εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου και παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου και ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἵκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου και βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων και πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἀγίων ἐνδόξων και καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων και θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων και δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ και Ἀννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ και τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν και πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεῆσαι και σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς και φιλάνθρωπος και ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν,

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον και σῶσον ἡμᾶς.

Αμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἅγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἔκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ

Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρός τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλεῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄμην.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἄγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγίᾳ Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ίλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἰασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἄγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὅφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὅφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεοῦ καὶ τοῦ ἄγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἄγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Φαλμὸς ε'⁵

Τὰ ρήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς χραυγῆς μου. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου. “Οτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε, τὸ πρῶτον εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρῶτον παραστήσομαι σοι, καὶ ἐπόψει με, ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ, οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν

όφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἔργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἀνδραί αἵμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἄγιόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε, δόδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐνεκα τῶν ἔχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεψημένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίχρανάν σε, Κύριε. Καὶ εὑφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον. Κύριε, ὃς ὅπλω εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Φαλμὸς μδ' (44)

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθὸν· λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ Βασιλεῖ ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὁξυγράφου. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· ἔξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσίν σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, Δυνατὲ. Τῇ ὥραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου· καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἐνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου. Τὰ βέλη σου ἡκονημένα, Δυνατὲ, λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ τῶν ἔχθρῶν τοῦ βασιλέως. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεὸς, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἡγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἴματίων σου, ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων ἐξ ὕπνου εὑφρανάν σε θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου· Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἴματισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἀκουσον Θύγατερ καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτὸς ἐστι Κύριός σου καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. Καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν δώροις· τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς τῆς θυγατρὸς βασιλέως ἔσωθεν ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς, περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὑφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει· ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως. Ἄντι τῶν πατέρων σου ἐγενήθησάν σοι οἱ υἱοὶ σου, καταστήσεις αὐτοὺς ἀρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Μνησθήσονται τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἔξομοι ογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Φαλμὸς με' (45)

Ο Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψειν ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὅρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ἡγησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὅρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμήματα εὑφραίνουσιν τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ. Ἡγίασε

τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὑψιστος. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωὶ πρωὶ. Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ, ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακὼβ. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς. Τόξον συντρίψει καὶ συνθλάσει ὅπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρὶ. Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακὼβ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἀπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὃς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυοφοροῦσα τὴν ἀσπόρον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ᾽ ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ σπήλαιον τῇ βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τί σε καλέσωμεν, ὡς Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἡλιον τῆς δικαιοσύνης· Παράδεισον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· Παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἀφθορος ἀγνήν Μητέρα, ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ίδιόμελα

ἢχος πλ.δ'

Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου· εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη· τὸ σπήλαιον δεχέσθω, ἡ ἀλήθεια ἥλθεν· ἡ σκιὰ παρέδραμε· καὶ Θεὸς ἀνθρώποις, ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθείς τὸ καθ' ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσλημα. Διὸ Ἀδάμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὔᾳ, κράζοντες· ἐπὶ γῆς εὐδοκίᾳ ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

ἢχος γ'

Ο Θεὸς ἀπὸ Θαιμάν ἥξει καὶ ὁ ἀγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Νῦν προφητικὴ πρόρρησις, πληρωθῆναι ἐπείγεται, μυστικῶς ἡ φάσκουσα· Καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς μπάρχεις ἐλαχίστη ἐν τοῖς ἥγεμοσι, προευτρεπίζουσα τὸ σπήλαιον· ἐκ σου γάρ μοι ἐξελεύσεται, ἥγούμενος τῶν ἔθνῶν διὰ σαρκός, ἐκ παρθένου κόρης Χριστὸς ὁ Θεός, δις ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν νέον Ἰσραὴλ. Δῶμεν αὐτῷ ἀπαντες μεγαλωσύνην.

Ἴχος πλ. δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῆι καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τάδε λέγει Ἰωσὴφ πρὸς τὴν Παρθένον Μαρία, τὶ τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀπορῶ καὶ ἔξισταμαι, καὶ τὸν νοῦν καταπλήττομαι! Λάθρα τοίνυν ἀπ' ἐμοῦ, γενοῦ ἐν τάχει. Μαρία, τὶ τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀντὶ τιμῆς αἰσχύνην, ἀντ' εὐφροσύνης, τὴν λύπην, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖσθαι, τὸν ψόγον μοι προσήγαγες. Οὐκ ἔτι φέρω λοιπόν, τὸ δύνειδος ἀνθρώπων· ὑπὸ γάρ ιερέων ἐκ τοῦ ναοῦ, ὡς ἀμεμπτον Κυρίου σὲ παρέλαβον· καὶ τὸ δρῶμενον;

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

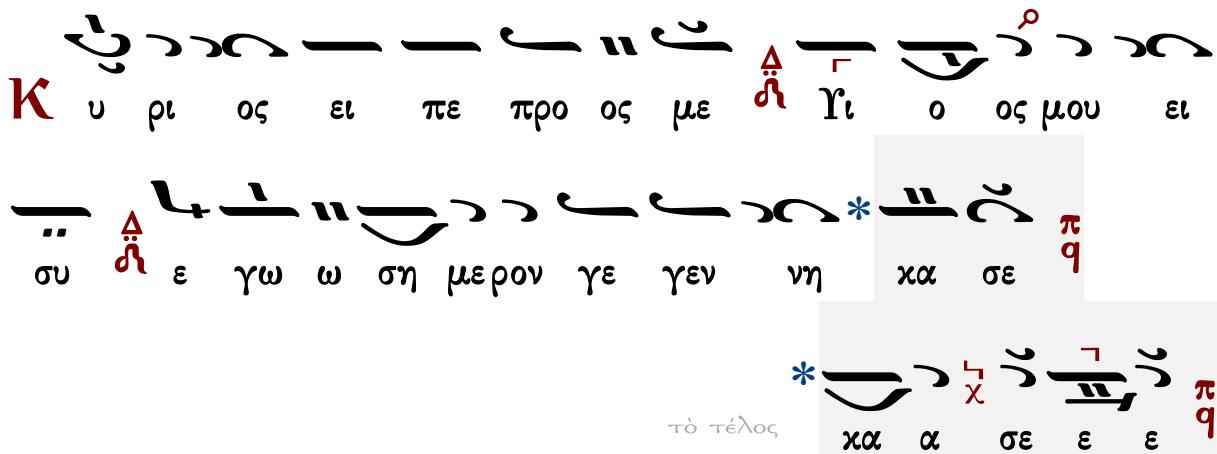
[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προκείμενον

Ἴχος ḥ πα ḫ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.300#

∴ Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.

Σοφία.

Προφητείας Μιχαίου τὸ ἀνάγνωσμα. 5:1-3

Πρόσχωμεν.

Τάδε λέγει Κύριος· Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, οἶκος τοῦ Ἐφραΐτα, μὴ ὀλιγοστὸς εἰ ἐν χιλιάσιν Ἰούδᾳ· ἐκ σοῦ γάρ μοι ἔξελεύσεται, τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ αἱ ἔξιδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἔξι ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἔως καιροῦ τικτούσης, τέξεται· καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ στήσεται, καὶ

δύναται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν Ἰσχυῇ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ δινόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ὑπάρξουσι· διότι νῦν μεγαλυνθήσονται ἔως ἀκρων τῆς γῆς.

Ἄποστολος

Πρὸς Ἐβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:1-12

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ’ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Γἵῳ, ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι’ οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν· δις ὧν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ὅρματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι’ ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, τοσούτῳ χρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὃσῳ διαφορώτερον παρ’ αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γάρ εἴπε ποτε τῶν ἀγγέλων· Γίός μου εἰ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἔγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς Πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς Γίόν; “Οταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἀγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν Γίόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος· ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἡγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καί, σὺ κατ’ ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἔθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἴμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἰ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:18-25

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν· Μνηστευθείσης γάρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἡ συνελθεῖν αὐτοὺς εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος ἀγίου.¹⁹ Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὧν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρᾳ ἀπολῦσαι αὐτήν.²⁰ Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ, ἀγγελος Κυρίου κατ’ ὄναρ ἐφάνη

αὐτῷ, λέγων Ἰωσὴφ υἱὸς Δαυΐδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γάρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματός ἐστιν ἄγιος.²¹ τέξεται δὲ υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν ἀυτὸς γάρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν.²² (Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρήθεν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος·²³ Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔχει, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουὴλ· ὃ ἐστι μεθερμηνεύμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός).²⁴ Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.²⁵ Καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν, ἔως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Αὔτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τεισάγιον

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενεías ἡμῶν, ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγχῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ του Γεοῦ καὶ του ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἀμήν.

Η παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κύριε ἐλέησον. (^{μ'})

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ θίυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνιστοῦν, τοὺς λογισμούς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον. (^{ν'})

Δόξα Πατρὶ καὶ Γιῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν δόντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ.

Ο Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

εὐχὴ

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἀνθρωπὸν ἔρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἔργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείας τῆς παναχράντου σου Μητρός, καὶ πάντων σου τῶν ἀγίων.

Ἄμην.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ξ' (66)

Ο Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου ἐν πᾶσιν ἔθνεσιν τὸ σωτήριόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Εὔφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ

οδηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκεν τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν· εὐλογήσαι ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

ψαλμὸς πς' (86)

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὅρεσιν τοῖς ἀγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἱακὼβ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σου ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ. Μνησθήσομαι· Παῦλον καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με. Καὶ ἵδού ἀλλόφυλοι καὶ Τύρος καὶ λαὸς Αἰθιόπων οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ Σιών ἔρει ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν δὲ Γύψιστος. Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ. Ως εὐφρατινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοὶ.

ψαλμὸς ν' (50)

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδού γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδού γάρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἀδηλα καὶ τὰ χρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκούτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται διστέα τε ταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Πῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοισύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίν σου.

Οτι εἰ ἥθελησας θυσίαν, ἔδωκα ἀν δοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοισύνης ἀναφορὰν, καὶ δοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Δόξα σοι δὲ Θεὸς. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἄπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὃς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυοφοροῦσα τὴν ἀσπόρον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὃς τερπνὸν παλάτιον, τὸ σπήλαιον τῇ βασιλίδι ἐδείχνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε, σὺ εἴς ἣ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἵκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἴδιόμελα

ἢχος πλ.β'

Οὗτος δὲ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἔτερος πρὸς αὐτόν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφείς. Φάτνη πενιχρῷ Γεῖδος μονογενής, κείμενος ὅραται βροτός· καὶ σπαργάνοις πλέκεται, ὁ τῆς δόξης Κύριος, καὶ μάγους ἀστήρ μηνύει, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν, καὶ ἡμεῖς μελωδοῦμεν· Τριάς Ἀγία, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἢχος πλ.δ'

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Πρὸ τῆς Γεννήσεως τῆς σῆς, τρόμῳ δρῶσαι τὸ μυστήριον Κύριε, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ κατεπλήττοντο· ὃς γάρ βρέφος νηπιάσαι ηὔδοκησας, ὁ τὸν πόλον κοσμήσας τοῖς ἀστράσι· καὶ φάτνη τῶν ἀλόγων ἀνακέκλισαι, ὁ δρακὶ συνέχων πάντα γῆς τὰ πέρατα· τοιαύτη γάρ οἰκονομίᾳ, ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία. Χριστέ, τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

ἢχος γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἴωσήφ, εἰπὲ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν ἀγίων ἦν παρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; Ἐγὼ φησι, τοὺς προφήτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὖ ἐις προσκύνησιν, μάγοι εἴξ ἀνατολῶν ἥζουσι, σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες. Ο σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, Κύριε, δόξα σοι.

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ο ο ο τι παι δι ον ε γεν νη η θη η
μιν Δ γι ο ος και ε δο θη η μιν ρ
τὸ τέλος * ε δο θη η μι ι ι ι ι ι

∴ Οὗτη ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὕμου αὐτοῦ.

Σοφία.

Προφητείας Ιερεμίου τὸ ἀνάγνωσμα. Βαρούχ 3:36-38 καὶ 4:1-4

Πρόσχωμεν.

Ούτος δὲ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἔτερος πρὸς αὐτὸν. Ἐξεῦρεν πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακὼβ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἥγαπημένῳ ὑπὸ αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. Αὕτη δὲ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ δὲ νόμος δὲ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτὴν, εἰς ζωὴν δὲ καταλείποντες αὐτὴν, ἀποθανοῦνται. Ἐπιστράφου Ἰακὼβ, καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς διόδευσον πρὸς τὴν λάμψιν κατέναντι τοῦ φωτὸς αὐτῆς. Μή δῆς ἐτέρῳ τὴν δόξαν σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνει ἀλλοτρίῳ. Μακάριοι ἐσμεν Ἰσραὴλ· ὅτι τὰ ἀρεστὰ τῷ Θεῷ, ἡμῖν γνωστὰ ἔστιν.

Απόστολος

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 3:23-29

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Αδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμου ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἐσμεν. Πάντες γάρ υἱοὶ Θεοῦ ἔστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὁσοι γάρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, οὐδὲ Ἐλλην· οὐκ ἔνι δοῦλος, οὐδὲ

έλεύθερος· ούκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὁρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:1-20

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἔκειναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. ² (Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου). ³ Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἔκαστος εἰς τὴν ἴδιαν πόλιν. ⁴ Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρὲτ, εἰς τὴν Ιουδαίαν εἰς πόλιν Δαυΐδ, ἥτις καλεῖται Βηθλέεμ (διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυΐδ), ⁵ ἀπογράψασθαι σὺν Μαριάμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικὶ, οὔσῃ ἐγκύῳ. ⁶ Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἔκει, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν, ⁷ καὶ ἔτεκε τὸν Γίδων αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. ⁸ Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες, καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. ⁹ Καὶ ἴδού, ἀγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. ¹⁰ Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἀγγελος· Μὴ φοβεῖσθε· ἴδού γάρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ. ¹¹ ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὃς ἔστιν Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυΐδ. ¹² Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· εὑρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. ¹³ Καὶ ἔξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου, αἰνούντων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων· ¹⁴ Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ. ¹⁵ Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ’ αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἀγγελοι, καὶ οἱ ἀνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἔως εἰς Βηθλέεμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός, ὃ δὲ Κύριος ἐγνώρισεν ὑμῖν. ¹⁶ Καὶ ἤλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον τὴν τε Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσὴφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. ¹⁷ Ιδόντες δὲ, διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου· ¹⁸ καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς. ¹⁹ Ἡ δὲ Μαριάμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. ²⁰ Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνούντες τὸν Θεόν ἐπὶ πᾶσιν, οἵς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σῷζειν.

Τρισάγιον

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγίᾳ Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἰασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἀρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

"Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ του Γεού καὶ του ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Αμήν.

Κοντάκιον

Η παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κύριε ἐλέησον. μ'

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἔλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγχρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν δόξαντι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ.

Ο Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς.

εὐχὴ

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε, Γίὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἀγιον Πνεύμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἀμαρτωλόν· καὶ οἵς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἴ̄ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

φαλμὸς οα' (71)

Ο Θεὸς τὸ κρῦμά σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ Βασιλέως. Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κρινεῖ τοὺς πτωχούς τοῦ λαοῦ καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων καὶ ταπεινώσει συκοφάντην. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἥλιῳ καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεᾶς γενεῶν. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὡσεὶ σταγῶν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλῆθος εἰρήνης ἔως οὐ ἀνταναιρεθῆ ἡ σελήνη. Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἔως θαλάσσης καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἔως περάτων τῆς οἰκουμένης. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες καὶ οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι. Βασιλεῖς Θαρσεῖς καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι· βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβᾶ δῶρα προσάξουσι· Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ Ἐθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ. Ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου καὶ πένητα ὃ οὐχ ὑπῆρχε βοηθὸς. Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος καὶ ψυχᾶς πενήτων σώσει. Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχᾶς αὐτῶν καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύχονται περὶ αὐτοῦ διὰ παντὸς ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτὸν. Ἐσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὁρέων· ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὃ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς. Ἐσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰώνας· πρὸ τοῦ ἥλιου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· πάντα τὰ Ἐθνη μακαριοῦσιν αὐτὸν. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. Καὶ

εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Γένοιτο, γένοιτο.

Φαλμὸς ρλα' (131)

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυΐδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὥμοσε τῷ Κυρίῳ ηὗξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου, εἰ δώσω ὑπνον τοῖς ὁφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπτασιν τοῖς χροτάφοις μου, ἔως οὖν εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδοὺ ἡκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραΐτῃ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον οὓς ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπτασίν σου, σὺ εἰς καὶ ἡ Κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου. Οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαυΐδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὡμοσεν Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτὴν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἢ διδάξω αὐτοὺς καὶ οἱ υἱοί αὐτῶν ἔως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὁτι ἔξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἥρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Αὕτη ἡ κατάπτασίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος ὥδε κατοικήσω ὅτι ἥρετισάμην αὐτὴν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς Ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἔξανατελῷ κέρας τῷ Δαυΐδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου. Τοὺς ἔχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἔξανθήσει τὸ ἀγίασμά μου.

Φαλμός (90)

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταψυγή μου ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ’ αὐτὸν. Ὁτι αὐτὸς ῥύσεται με ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς ὅπλω κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἔγγιει. Πλὴν τοῖς ὁφθαλμοῖς σου κατανοήσεις καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὅψει. Ὁτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψίστον ἔθου καταψυγήν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ καὶ μάστιξ οὐκ ἔγγιει τῷ σκηνώματί σου. Ὁτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε μή ποτε προσκόψης πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὁτι ἐπ’ ἐμὲ ἥλπισεν καὶ ῥύσομαι αὐτὸν σκεπάσω αὐτὸν ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεχράξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ’ αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει, ἔξελοῦμαι καὶ διξάσω αὐτὸν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Δόξα σοι ό Θεός. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῆ̄ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Απεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὃς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυοφοροῦσα τὴν ἀσπόρον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ’ ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ σπήλαιον τῇ βασιλίδι ἐδείχνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σου γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γάρ ισχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὔμενειαν Δεσπότου. Μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἡ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ἴδιόμελα

ἢχος α'

Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθῶμεν ἐνθέως, καὶ κατίδωμεν συγκατάβασιν θεϊκὴν ἀγνωθεν, ἐν Βηθλεὲμ πρὸς ἡμᾶς ἐμφανῶς· καὶ νοῦν καθαρθέντες, τῷ βίῳ προσενέγκωμεν, ἀρετάς ἀντὶ μύρου, προευτρεπίζοντες πιστῶς, τῶν Γενεθλίων τὰς εἰσόδους, ἐπὶ τῶν ψυχικῶν θησαυρισμάτων, κράζοντες· Ἐν ὑψίστοις δόξα, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι, δι’ οὗ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ ἐπεφάνη, τὸν Ἀδάμ ἐκλυτρώσασθαι, τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

ἢχος δ'

Ο Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥζει καὶ ὁ ἀγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Ἄκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· σαλευθήτω τὰ θεμέλια, ἐπιλαβέτω τρόμος τὰ καταχθόνια· ὅτι ὁ Θεός τε καὶ Κτίστης, σαρκὸς εἰσέδυ πλάσιν· καὶ ὁ κραταιῆ κτίσας χειρὶ τὴν κτίσιν, σπλάγχνον δρᾶται πλάσματος. Ὡ βάθος πλούτου, καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ! ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὄδοι αὐτοῦ.

ἢχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῆ̄ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, θαῦμα πᾶσαν ἔννοιαν, ἐκπλῆττον καὶ συνέχον καὶ εὔσεβῶς προσκυνοῦντες, πίστει ἀνυμνήσωμεν. Σήμερον πρὸς Βηθλεὲμ, ἐγκυμονοῦσα Κόρη παραγίνεται, τοῦ γεννῆσαι τὸν Κύριον· χορὸι δέ, ἀγγέλων προτρέχουσι. Καὶ ταῦτα βλέπων ἐβόα, Ἰωσήφ δὲ Μνήστωρ· Τὶ τὸ ἐν σοὶ ξένον μυστήριον Παρθένε; καὶ πῶς μέλλεις λοχεῦσαι, ἡ ἀπειρόζυγος δάμαλις;

Ἐχος ἔτι τις Β8

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.302#

Ἐ χ γα στρο ὅς προ ε ωσ φο ρου ε γεν νη σα

α σε ἔτι τις Κυ ρι ὅς και ου ου με τα με λη θη σε

* ται συ ι ε ρευς εις τον αι ω ω να κα τα την

τα ξιν Μελ χι σε δεκ λ

* τό τέλος συ ι ε ρευς εις τον αι ω ω να κα τα την

τα α ξιν Μελ χι σε δε ε ε ε εκ λ

∴ Εἴπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

Σοφία

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 7:10-16 καὶ 8:1-4, 8-10

Πρόσχωμεν

Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἀχαζ, λέγων· Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἴπεν Ἀχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω, ουδὲ οὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἴπεν (Ἡσαΐας)· Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυΐδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις; Καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ἡμῖν σημεῖον. Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ τέξεται υἱὸν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουὴλ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πρὸν ἢ γνῶναι αὐτὸν, ἢ προελέσθαι πονηρὰ,

ἐκλέξεται τὸ ἀγαθὸν. Διότι πρὶν ἡ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἡ κακὸν, ἀπειθεῖ πονηρόᾳ, τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθὸν. Καὶ εἰπεν Κύριος πρὸς με· Λάβε σεαυτῷ τόμον καινόν μέγαν, καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου, Τοῦ δόξέως προνομῆν ποιῆσαι σκύλων. Πάρεστι γὰρ καὶ μάρτυράς μοι ποίησον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν ἱερέα, καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου· Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφῆτιν καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱὸν· καὶ εἶπέ μοι Κύριος· Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ταχέως σκύλευσον, δόξέως προνόμευσον. Διότι πρὶν ἡ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἡ μητέρα, λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ, καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας ἔναντι Βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς. Γνῶτε Ἐθνη καὶ ἡττᾶσθε· ἐπακούσατε ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἵσχυκότες ἡττᾶσθε. Ἐὰν γὰρ πάλιν ἴσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε. Καὶ ἦν ἀν βουλὴν βουλεύσησθε διασκεδάσει Κύριος· καὶ λόγον ὃν ἔὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν, δότι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς.

Ἄπόστολος

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:10-2:3

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Κατ' ἀρχάς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὥσει περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἰ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἔως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μή ποτε παραρρυσθείει. Εἰ γὰρ ὁ διὸς ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφεύξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ήτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:1-12

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ιουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἵδον μάγοι ἀπὸ Ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, ² λέγοντες· Ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς

Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἰδομεν γάρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἥλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.³ Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ.⁴ Καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπινθάνετο παρ' αὐτῶν, ποῦ δὲ Χριστὸς γεννᾶται.⁵ Οἱ δὲ εἴπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτω γάρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου·⁶ Καὶ σὺ Βηθλεέμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἰ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδᾳ· ἐκ σοῦ γάρ ἔξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ.⁷ Τότε Ἡρώδης λάθρᾳ καλέσας τοὺς μάγους, ἡχρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος,⁸ καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεέμ, εἶπε· Πορευθέντες, ἀκριβῶς ἔξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου· ἐπάν τοι δὲ εὔρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως καὶ γὰρ ἐλθῶν προσκυνήσω αὐτῷ.⁹ Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως, ἐπορεύθησαν καὶ ἴδον ὁ ἀστὴρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προηγεν αὐτούς, ἔως ἐλθῶν ἔστη ἐπάνω, οὗ ἦν τὸ παιδίον.¹⁰ Ιδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἔχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα.¹¹ Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὗρον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν.¹² Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὅδου ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἔνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, βῆσαι ἡμᾶς, καὶ ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τρισάγιον

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἰασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ βῆσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ του Γεού καὶ του ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Αμήν.

Κοντάκιον

Η παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κύριε ἐλέησον. *μ'*

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτη τὰς ἐντεύξεις καὶ θύμον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον. *γ'*

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν δόνματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ.

Ο Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέήσαι ἡμᾶς.

εὐχὴ

Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου τὸν μονογενῆ σου Γεόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους. Αὐτὸς Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἰκετηρίους ἐντεύξεις· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὄρατῶν καὶ ἀοράτων ἔχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας· ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἶνα διὰ παντὸς πρὸς σὲ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ ἀτίσιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ εὐχαριστίαι ἀναπέμπωμεν,

τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Γίῳ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

ΩΡΑ ΕΝΑΤΗ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ρθ' (109)

Εἶπεν δὲ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἔως ἂν θῶ τοὺς ἔχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Τάβδον δυνάμεως σου ἔξαποστελεῖ Κύριος ἐκ Σιών καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἔχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ δὲ ἀρχὴν ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεως σου ἐν ταῖς λαμπρότησιν τῶν ἀγίων σου. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγένενησά σε. Ὡμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ οἱεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμάρρου ἐν ὅδῷ πίεται· διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλὴν.

ψαλμὸς ρι' (110)

Ἐξομολογήσομαι σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου ἔξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων δὲ Κύριος· τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν. Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ· ἵσχυν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλεν τῷ λαῷ αὐτοῦ τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν. Ἐργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις. Πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Λύτρωσιν ἀπέστειλεν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἄγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου· σύνεσις δὲ, ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτὴν· ἡ αἰνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ψαλμὸς πε' (85)

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου ὅτι ὄσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου δὲ Θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σὲ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεχράξομαι ὀλην τὴν ἡμέραν· εὑφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σὲ Κύριε ἥρα τὴν ψυχὴν μου. Ὁτι σὺ, Κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχὴν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέχραξα πρὸς σὲ, ὅτι επήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὄμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἔξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὁτι μέγας

εῖ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἰ Θεός μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. "Οτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου. Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε, ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδὶ σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ἴδετωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἄπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτη Ἰωσήφ, ὃς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυοφοροῦσα τὴν ἀσπόρον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ᾽ ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ σπήλαιον τῇ βασιλίδι ἐδείχνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δεῖσαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπέρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Τιθιόμελα

Τίχος βαρύς

Ἐξεπλήττετο δὲ Ἡρώδης, ὅρῶν τῶν μάγων τὴν εὐσέβειαν, καὶ τῷ θυμῷ νικώμενος, τοῦ ἔτους ἡκριβολόγει τὸ διάστημα. Μητέρες ἤτεκνοι ὥντο, καὶ ἡ ἀρροστία τῶν βρεφῶν, πικρῶς κατεθερίζετο· μαζοὶ ἐξηραίνοντο, καὶ πόροι γάλακτος συνεστέλλοντο. Μέγα τὴν τὸ δεινόν! διὸ εὔσεβῶς πιστοὶ συνελθόντες, προσκυνήσωμεν τοῦ Χριστοῦ τὴν γέννησιν.

ἢχος β'

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Οτε Ἰωσήφ, Πάρθένε, λύπη ἐτιτρώσκετο, πρὸς Βηθλεὲμ ἀπαίρων, ἔβόας πρὸς αὐτόν· Τί δρῶν με ἔγκυον, στυγνάζεις καὶ ταράσσεσαι, ἀγνοῶν ὅλως, τὸ ἐν ἐμοὶ φρικτόν μυστήριον; Λοιπὸν ἀπόθου φόβον ἀπαντα, τὸ παράδοξον ἐννοῶν· Θεὸς κάτεισι γὰρ ἐπὶ γῆς δι’ ἔλεον, ἐν τῇ ἐμῇ μήτρᾳ νῦν, καὶ σάρκα προσελάβετο· ὅνπερ τικτόμενον, ὅψει ὡς ηὐδόκηησε· καὶ τῆς χαρᾶς πλησθείς, προσκυνήσεις ὡς κτίστην σου, δὲν ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἀπαύστως, καὶ δοξάζουσι, σὺν Πατρὶ καὶ ἀγίῳ Πνεύματi.

ἢχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ')

Πάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφέντως.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανούς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὃ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ Λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἴρει, δὲ Γίδης τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ')

Αείξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάγεια.

Στεφάνου Λαυπαδαρίου

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Κωνσταντίνου Πρίγκηπος

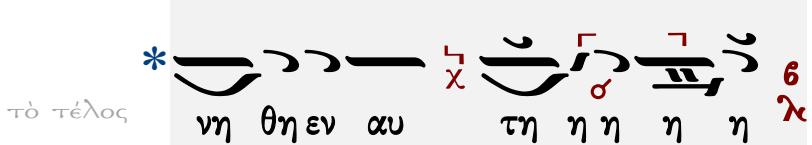
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προκείμενον

Ἐκκλησίας οὖτε Βρ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.302#

Mη τηρ Σι ων ε ρει ει αν θρω πος θρω πος ε γε νη θη εν αυ τη και α αν

∴ Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἀγίοις.

Σοφία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 9:6-7

Πρόσχωμεν.

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς, καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗτος ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὄντος αὐτοῦ· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ «Μεγάλης βουλῆς Ἀγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, Θεὸς ἴσχυρός, ἔξουσιαστής, ἀρχων εἰρήνης, πατήρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος». Ἄξω γάρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἀρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγείαν αὐτῷ. Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυΐδ, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτὴν, καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰώνα. Οἱ ζῆλοι Κυρίου Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

Ἄπόστολος

Πρὸς Ἐβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:11-18

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Αδελφοί, διάγιαζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες. Δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπει οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γάρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὁθεν ὥφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὅμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐνῷ γάρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ειρήνη σοι.

Ἄλληλούις. Ἄλληλούις.

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὁρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:13-23

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων, ἵδοὺ ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ’ ὅναρ τῷ Ἰωσῆφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον καὶ ἵσθι ἐκεῖ ἔως ἂν εἴπω σοι· μέλλει γάρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. ¹⁴ Οὐ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβεν τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον. ¹⁵ Καὶ ἦν ἐκεῖ ἔως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἐξ Αἴγυπτου ἐκάλεσε τὸν Γίόν μου. ¹⁶ Τότε Ἡρώδης ἴδων, ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστέλλας ἀνεῖλεν πάντας τοὺς παιδάς τοὺς ἐν Βηθλέεμ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον, ὃν ἡκρίβωσεν παρὰ τῶν μάγων. ¹⁷ Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· ¹⁸ Φωνὴ ἐν Ραμᾶ ἡκούσθη, θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολύς· Ραχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἥθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί. ¹⁹ Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἵδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ’ ὅναρ φαίνεται τῷ Ἰωσῆφ ἐν Αἴγυπτῳ, ²⁰ λέγων· Ἐγερθεὶς, παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασι γάρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. ²¹ Οὐ δὲ ἐγερθεὶς, παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. ²² Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ’ ὅναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας. ²³ Καὶ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἄγιον· καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ’ ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἄγιόν σου.

Τρισάγιον

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (^{γ'})

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἐνεχεν τοῦ δούλου σου.

Κύριε ἐλέησον. (^{γ'})

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Οὐτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ του Γενοῦ καὶ του ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Αμήν.

Κοντάκιον

Η παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κύριε ἐλέησον. (^{μ'})

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς δ Θεός, δ μακρόθυμος, δ πολυέλεος, δ πολυεύσπλαγχνος, δ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, δ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον. (^{γ'})

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἄμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγχρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν δόνοματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ.

Ο Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

εὐχὴ

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, δ Θεὸς ἡμῶν, δ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾧ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ἔχου κοεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὥδοποιήσας εἰσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὄλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἡμάρτομεν γάρ καὶ ἡνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἀξιοί ἄραι τὰ ὅμματα ἡμῶν, καὶ

βλέψαι εἰς τὸ ὄψος τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδόν τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ᾽ ἕκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἄγιον, ὅτι ἔξελιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα, καὶ νέχρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἀνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σὸν ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ κηδεμόνι. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπτασιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφρανομένων ἡ κατοικία. Σὺ γάρ εἴ ἡ ὅντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ σὸν τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἀπόλυσις

ἢ

Τυπικά

ψαλμὸς ρβ' (102)

Ἐύλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὗτοῦ.
Ἐύλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὗτοῦ.
Τὸν εὐηλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἴώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὗτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὗτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Οτι κατὰ τὸ ὄψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὗτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὗτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὗτόν, ὅτι αὗτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὗτοῦ, ὡσεὶ ἀνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἔξανθήσει.
Οτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὗτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὗτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἴσχυΐ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματi.

ψαλμὸς ρμε' (I45)

Αἰνει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἀρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἵς οὐκ ἔστι σωτηρία.

Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.

Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιοῦντα κρῖμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι.

Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοὶ τυφλούς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Ορφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδόν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ο μονογενῆς Γεὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας. Εἰς ὃν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματi, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματi, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἔνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἰπωσι πᾶν πονηρὸν ὥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ.

Xαίρετε καὶ ἀγαλλιάσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Kαὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Mνήσθητι ὑμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Mνήσθητι ὑμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Mνήσθητι ὑμῶν, Ἄγιε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Xορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Pροσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε·

Xορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Xορὸς ἀγίων ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Kαὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Pιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Kαὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Γεόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Fῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὅμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Tὸν δι' ὑμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ὑμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Sταυρωθέντα τε ὑπὲρ ὑμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Kαὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ὥμερῳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Kαὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Kαὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Kαὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γεῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν προφητῶν.

Eἰς μίαν, ἄγιαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Oμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος. Ἀμήν.

Ἄνεις, ἄφεις, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἔκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τα ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τα ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφεις ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

"Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν

Κοντάκιον

Η παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κύριε ἐλέησον. (ι^{6'})

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ αἰώνος. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἐσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ Ἀγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φιβουμένων αὐτόν, καὶ δύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἀνήρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φιβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τις ἔστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων, ζωὴν ἀγαπῶν, ἡμέρας ἴδειν ἀγαθάς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν. Οφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὕτα αὐτοῦ εἰς

δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἔξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μηνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ἥσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος. Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ δυτᾶ αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ’ αὐτόν.

Ἄπόλυσις

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, (γ) πάτερ ἀγιε, εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι’ εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Αμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης :: Λουκᾶς Λουκᾶ :: Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Εἰς τὸν Ὄρθρον

Ἀπολυτίκιον

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ἀπολυτίκιον, προεόρτιον

Ἡχος Ἰ Δι

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.308*

λ πε γρα φε το πο τε συν τω πρε σβυ τη I ω
σηφ ως εκ σπερ μα τος Δαυ ιδ εν Βη θλε εμ η
Μα ρι αμ κυ ο φο ρου σα την α σπο ρον κυ ο
φο ρι Ι Ι αν ε πε στη δε και ρος ο της γεν
η η σε ως και το πος ην ου δεις τω κα τα
λυ μα τι αλλ ως τερ πνον πα λα τι ον το σπη η
λαι ον τη βα σι λι δι ε δει κνυ το Χρι
στος γεν να ται την πριν πε σου σαν α να στη σων ει

χο ο ο να

* να α α

Λ ο ξα Πα τρι και Γι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

τὸ αὐτὸν

κάθισμα

⇒ ὅρθρος

ἀπόλυσις

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ἀπολυτίχιον, προεόρτιον

Ἄχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.352*

λ πε γρα φε το πο τε συν τω πρε σβυ τη Ι ω

σηφ ως εκ σπερ μα τος Δα βιδ εν Βη θλε εμ η

Μα ρι αμ χυ ο φο ρου σα την α σπο ρον χυ ο φο

ρι ε ε αν ε πε στη δε και ρος ο της γεν νη
η σε ως και το πιος ην ου δεις τω κα τα λυ μα τι αλλ
ως τερ πνον πα λα τι ον το σπη η λαι ον τη βα
σι λι δι ε δει χνυ το Χρι στος γεν να ται την πριν πε
σου σαν α να στη σων ει χο ο ο να * να α α

Δ ο ξα Πα τρι και Γι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην Δ σ τὸ αὐτὸ φ

κάθισμα

⇒ ὕρθρος φ

ἀπόλυσις

α πε γρα φε το πο τε συν τω πρε σβυ τη Ι ω
 σηφ ως εκ σπερ μα τος Δα βιδ εν Βη θλε εμ η
 Μα ρι αμ κυ ο φο ρου σατην α σπο ρον κυ ο φο ρι
 ε αν ε πε στη δε και ρος ο της γεν η η σε
 ως και το πος ην ου δεις τω κα τα λυ μα τι αλλ ως
 τερ πνον πα λα τι ον το σπη η λαι ον τη βα σι
 λι δι ε δει κνυ το Χρι στος γεν να ται την πριν πε σου
 σαν α να στη σων ει χο ο να *
 Λ ο ξα Πα τρι και Γι ω και α γι ω Πνευ μα

β
τι

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην Δ τὸ αὐτὸ δ
κάθισμα ☩ ὅρθρος ☩ ἀπόλυσις

Στιχολογία αἰνων

Ἄχος λπ ἐ Β^ο π

Δοσίθεου Κατουνακιώτου
Μικρά Οκτώηχος 1992 σ.207*

λι νει τε αυ τον η λι ος και αι σε λη νη αι νει
τε αυ τον παν τα τα α στρα και το φως Δ

λι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και
το υ δωρ το υ περ α νω των ου ρα νων αι νε

σα τωσαν το ο νο μα α Κυ ρι ου Δ

O τι αυ το ος ει πε και ε γε νη θη σαν **Α** αυ τος

Ε ε νε τει λα το και ε κτι σθη σαν **6**

Ε στη σεν αυ τα εις το ον αι ω να και εις τον αι

Ε ω να του ου αι ω νος προ στα γμα ε θε το και ου ου

π πα ρε λευ σε ται αι **6**

λ ε νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα χον τες και

π πα σαι α βυσ σοι **6** **π** **Α**

Π υρ χα λα ζα χι ων κρυ σταλ λος πνευ μα χα α ται γι δος

τ τα ποι ου ου ουν τα τον λο γον αυ του **6**

Τ α ο ο ο ρη και παν τες οι βου νοι **Α** **ξ** λα καρ

πο φο ο ρα και πα σαι κε δροι

6

πο φο ο ρα και πα σαι κε δροι

T α θη ρι α και παν τα τα κτη η η νη ερ

πε τα και πετει να πτε ρωτα

6

πε τα και πετει να πτε ρωτα

B α σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χον τες

και παν τες χρι ται αι γης

6

και παν τες χρι ται αι γης

N ε α νι σκοι και αι παρ θε νοι πρε σβυ τε ροι οι με

τα νε ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο

μα Ku ρι ι ι ou o τι υ ψω ω ω θη το

o νο μα α αυτου μο νου

6

o νο μα α αυτου μο νου

H ε ξο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και

ου ρα νου και υ ψω σει κε ε ε ρας λα ου αυ

του

Y μνος πα σι τοις ο σι οις αυτου τοις υι οις Ισ ρα

ηλ λα ω εγ γι ζον τι αυτω

λ σα τε τω Κυ ρι ω α α σμα και νον η αι νε σις

αυ του εν εκ κλη σι ι α ο σι ων

Ε υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι αυ

τον και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε

πι τω βα σι λει αυτων

λ ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο ρω εν

τυμ πα α α νω και ψαλ τη ρι ι ι ω ψα λα τω σαν

αυτω

O τι ευ δο κει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του και

υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α

K αυ χη σον ται ο σι οι οι εν δο ξη και α γαλ λι α

σον ται ε πι των κοι των α αυ των

A ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ

των και ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν α αυ

τω ων

T ου ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε λε

ପାଦିଗ୍ରୀ

γμους εν τοις λαοις

T ου δη η η σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε δαις Δ

καὶ τους εν δο ο ο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι

Ἄλλοι δηραῖς

Tου ποιησαι εν αυτοις χρι μαεγ γραπτον δοξα

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

Environ Monit Assess

Στιγμοί προσένευσης

Εἰς τὸν στίχον τῷν αἴρων

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἄχος πᾶς Νῦ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.229*

Δ ο ἔξα Πα α τρι και αι Γι υι ω **λ** ⁶ και α γι ω Πνε
 ε ε ευ μα α α α τι **λ**

Κ αι νυν και α α ει **λ** ⁶ και εις τους αι ω ωνας των
 αι ω ω ω νω ων α α α μην **λ**

Υ πο δε ἔξαι αι Βη θλε ε εμ την του Θε ου μη τρο
 ο ο πο ο ο λιν **λ** φω ω ως γαρ το ο α α α
 α α δυ υ υ υ τον **λ** ε πι σε γεν νη η η
 η σαι η η η κει ει **λ** αγ γε ε λοι θα αυ μα σα α
 τε εν ου ρα α α νω ω **λ** αν θρω ω ποι δο ἔξα σα τε
 ε πι ι ι τη η η ης γης **λ** μα γοι εκ Πε ερ σι

δος το τρισ σο κλε ε ον δω ρον προσ κο μι
σα α α α τε ποι με νε ες α γραυ λου ουουν τε
ες τον Τρισ α γι ι ον υ μνον με λωω δη η η σα α
α α τε πα α σα α πνο ο η αι νε σα α α
α τω το ον παν του ου ουρ γε ε ε ε ε την

Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἡχος λ π σ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.250*

K αι νυν και α α ει **κ** και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω νω ων α α α μην **υ** **δ**

γ πο ο δε ξαι αι Βη θλε ε εμ **Δ** την του Θεου μη η

τρο ο ο ο ο πο ο ο ο λιν **υ** **δ** φω ω ως γαρ το ο

α α α α α δυ υ υ υ τον ε πι σε ε γεν

υη η η η σαι η η η κει ει **υ** **δ** αγ γε ε λοι θαυ

μα σα α τε εν ου ρα α α νω ω **υ** **δ** αν θρω ω ποι δο

ξα α σα τε ε πι ι ι ι ι τη η η ης γης **υ**

μα γοι εκ Περ φι ι ι δος το τρισ σο κλε ε ον δω ω

ρον προσ χο ο μι ι ι ι ι σα α α α α τε **υ** **δ** ποι

οι με ε νε ες α α γρα αυ λου ου ουν τε εις **Δ** τον τρισ α

γι ε ον υ μνον με λω ω δη η η σα α α α τε **Δ**
 πα α α α σα α πνο ο η αι νε σα α α α τω το
 ον παν του ου ουρ γε ε ε ε την **Θ**
 ***Ι** γε ε ε τη η η η **Υ**

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[Αγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι](#)

louka.loukas@gmail.com

Κωνσταντίνου Πρίγγου

***Ηχος πλανη Νη**

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.272*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Γι ω **λ** και α α γι
 γαν — — **Π**νε ε ε ε ε ευ μα α α α τι **Θ**
Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας
 των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην **Υ**

Y ι πο ο δε ξαι αι Βη θλε ε ε ε εμ την του Θε ε
ou ou μη τρο ο ο πο ο ο ο λιν **δι** φω ω ως γαρ το
o α α α δυ υ υ υ τον **Δι** ε πι σε ε γεν νη
η η η σαι αι η η η κει ει **δι** αγ γε λοι
θα α αυ μα α σα α τε εν ου **ρι** α νω **νι** α
αν θρω ποι δο ο ξα α σα τε ε ε πι τη ης γης **δι** μα γοι
ex Πε ερ σι ι δος **λι** το τρισ σο κλε ον δω ω ρον προσ χο
μι ι ι σα α α α τε **δι** ποι με ε ε νες α α
α α α α γρα α α αυ λου ου ου ου ου ου ου
iou ou ou ουν τες **πι** τον τρισ α γι ι ι ον u μνον

με ε λω ω δη η η σα α α α τε **Δ** πα α α
 α α σα πνο ο η **γ'** αι νε σα α α α τω το ον παν
 τουρ γε ε ε ε την **δ** *τε γε ε ε τη η η η **γ δ**

Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι

Άθανάσιου Καραμάνη

Ἡχος λαδην

Αθανάσιος Καραμάνης
Νέα Μουσική Κυψέλη
τόμος γ' 1965 σ.211*

Εὐαγγέλιον της Μεταμόρφωσης του Ιησού Χριστού
Επί της Αγίας Εκκλησίας της Καθολικής Εκκλησίας
Επί της Αγίας Εκκλησίας της Καθολικής Εκκλησίας

Υ * πο ο δε ξαι αι Βη θλε ε ε εμ την του Θε
 ου ου μη τρο ο ο οο πο ο ο ο λιν φως γαρ το
 ο α α α δυ υ το ον ε πι σε ε γεν νη η
 η σαι η η η κει ει αγ γε λοι θα αυ μα α
 σα α α τε εν ου ρα νω ω ω αν θρω
 ποι δο ο ξα α σα τε ε ε ε πι τη ης γη η ης
 μα γοι εκ Πε ερ σι ι ι δος το τρισ σο χλε ον δω ω
 ω ω ρον προ ο οσ ρο μι ι ι ι ι σα α α α
 τε φι ποι με ε νε ες α γρα αυ λου ου ου ουν τε
 ες φι τον τρισ α γι ον υ υ μνον με λω ω δη

ΔΙ η η η η σα α α α τε πα α α α σα α πνο

ΠΑ η η η γ' *² αι νε σα α α α τω το ον πα αν

ΝΗ *τουρ γε ε ε ε την γλ

*τη ξ ρ γε ε ε τη η η η γλ

γ' * πο δεξαι Βη θλε ε ε εμ την του Θε ε

φω ω ως γαρ

αι νε σα α α α α α α α τω

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[Αγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι](#)

louka.loukas@gmail.com

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

*Ηχος π λ σ Νη

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.229/2953*

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Γι υι ω ρ και α γι ω ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι γλ

Κ αι νυν και α α ει ⁶
χαι εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην ^γ
^σ ^λ

Υ πο ο δε ξαι αι Βη θλε ε εμ ^Δ
την του Θε ου μη

τρο ο ο πο ο ο ο λιν ^γ
φω ω ως γαρ το ο α α

α α δυ υ υ υ τον ^Δ
ε πι σε γεν νη η η σαι

η η η κει ει ^γ
αγ γε ε λοι θα αυ μα σα α τε εν

ου ρα α α νω ω ^γ
αν θρω ω ποι δο ξα σα τε ε ε πι

τη ης γης ^γ
μα γοι εκ Πε ερ σι ι ι δος το τρισ σο κλε

ον δω ω ρον προσ χο μι ι ι ι σα α α α τε
^σ ^λ

ποι με ε νες α γρα αυ λου ου ουν τες ^Δ
τον τρισ α γι

Κατά τον υπέρ μελωδη σασασατε **Δ**
 πα α α α σα α πνο ο η **η** αι νε σα α α α τω
 το ον παν του ου ουρ γε ε ε ε την **λ**
 ***την** γε ε ε τη η η **γ**

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[Αγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι](#)

louka.loukas@gmail.com

Θρα α' ιδιόμελα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ἀρχεται ὁ α' χορὸς

Ηχος λα Λη Νη

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.294*

Β η θλε εμ ε τοι οι μα α α ζου ευ τρε πι ι ζε ε
 ε ε σθω η η φα α α α την **λ** το σπη
 η η η η η η η η η η η η η η η η η
 λαι ον δε χε ε ε σθω ω **Δ** η α λη θει α α η ηηλ
 θεν η σκι α πα ρε ε ε δρα α α α με **λ** και

Θε ος α αν θρω ποι οις εκ Πα αρ θε νου ου πε ε φα α νε
 ε ε ρωω ω ω ται **Δ** μορ φω θεις το καθ η μας και θε
 ω σας το ο προ ο οσ λη η η ημ μα **Δ** δι ο Α
 α δαμ α α να α νε ε ου ου ου ται αι συν τη **E** ευ
 α α κρα α α **ζ** ο ο ον τες **Δ** ε πι ι γης ευ
 δο κι ι α α ε πε φα α α α νη η
 σω σαι το γε ε ε ε ε νο ος η η η μων **Δ**

Ἄχος ἢ Γα ^φ **Πα**

Μουσική Κυψέλη
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου σ.295*

O Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο α
 γι ος εξ ο ρους κα τα α α σκι ι ου ου
 δα α σε ε ε ε ο ος **π** **ϙ**

N υ υν προ ο φη τι κη η η η προρ ρη η η
σις **χ** **φ** πλη ρω θη ναι ε πει γε ε ται μυ στι χως η η φα
α α σκου ου ου σα α **π** **φ** και συ Βη θλε ε
εμ γη I ου ου ου ου δα **χ** **φ** ου δα μω ω ω ως υ
υ πα α αρ χεις ε λα χι στη ε ε εν τοις η η
γε μο ο ο σι **π** **φ** προ ευ τρε πι ζου ου σα α το
σπη λαι ο ον **η** εκ σου γαρ μοι οι ε εξ ε λε ε ευ
σε ται η γου ου με ε ε νος **χ** **φ** των ε θηων δι α α
σα α αρ χος εκ παρ θε ε ε ε νου ου χο
ο ο ρης **χ** **φ** Χρι στο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος
ο ος ποι μα νει ει ει τον λα ο ον αυ του τον

νε ο ον Ι σ ρα α α η ηλ ^π_ρ δω με εν α αυ
τω α παν τε ες με γα α α λω συ νη ην ^ρ_η

Ἄχος πᾶς Νῆ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.296*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Γι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν_{δι}

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην ^ν_{δι}

Τ α δε ε λε ε ε γει Ι ω ω ση ηφ προς την Πα

α αρ θε ε ε ε νον ^ν_{δι} Μα ρι ι ι ι ι

α τι το δρα μα α του ου ου το ο ο εν σοι τε ε θε

ε ε α α α α μαι α πο ρω ω ω ω και εξ
ι ι στα α μαι και τον νουν κα α τα α πλη η η
η η η ητ το μαι λα θρα α τοι οι οι νυν απ ε ε
μου ου γε νου ε ε εν τα α α α χει Ρ Ma
ρι ι ι α τι το ο δρα α μα του ου ου το ο ο
εν σοι τε ε θε ε ε ε ε ε α α α α μαι Ρ
αν τι τι μη η η ης αι σχυ υ υ υ ηη αντ
ευ φρο ο συ υ υ υης τη η ηη λυ υ υ υ
πην Ρ αν τι του ε παι αι νει ει ει σθαι τον ψο γον μοι
προσ η η η γα α α α γες Ρ ουχ ε τι φε ε ρω

λοι οι πον το ο ο νει ει δος α αν θρω ω ω
 ω πων **δη** υ πο γαρ ι ε ε ρε ε ε ων εκ του να
 α ου ω ως α με εμ πτον Κυ ρι ου ου σε ε πα α ρε
 ε ε λα α α α βον **δη** χαι τι ι ι το ο ρω ω ω
 με ε ε ε νο ο ο ον **δη**

[προκείμενον](#)

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ἀρχεται ὁ α' χορὸς

Ἄχος πᾶς Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.333#

Β η θλε εμ ε ε τοι οι μα α α ζου **λη** ευ τρε πι ι
 ζε ε ε ε σθω η η φα α α α α την **δη**
 το σπη λαι ον δε ε χε ε ε σθω ω **δη** η η α α λη

θει ει α α η ηηλ θεν ⁶
 η σκι α πα α ρε ε
 ε ε ε ε δρα α α α με ^v
 και Θε ε ος α αν θρω
 ποι οις εκ Πα αρ θε ε νου ου πε ε φα α νε ε ε ρωω
 ω ω ται ^Δ μορ φω θεις το καθ ^σ η η μας ⁶
 και θε ω σας
 το ο προ ο ο ο οσ λη η η ημ μα ^v
 δι ο Α
 α δα αμ α α να α νε ε ου ου ου ται αι ^Δ συν τη Ε
 ευ α α κρα α α ζο ο ο ον τες ^Δ ε πι ι γης εν
 αν θρω ^v ω ποι οις ευ δο κι ι α α ε επ ε ε φα α
 α νη η σω σαι το ο γε ε ε ε ε νο ος η
 η η μων ^v

Ἄχος ἡ Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.334#

^x Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ^q ξει ^q και ο

α γι ος εξ ο ρους κα τα α σκι ι ι ι

ou ou δα σε ε ε ε ο ος π φ η

N υν προ ο φη η τι κη η η η προ ορ ρη η η

σις πλη ρω θη ναι ε πει γε ε ται μυ υ στι χως η η

φα α α σκου ou ou ou σα α και συ Βη θλε ε

εμ γη I ou ou ou ou δα ou δα μω ω ω ως υ υπ

α α αρ χεις φ ε λα χι ι στη η ε ε εν τοις

η η γε μο ο ο ο σι ι προ ευ τρε πι ι

ζου ου σα α το σπη λαι ο ον φ εκ σου γαρ μοι οι ε εξ

ε λε ε ευ σε ται η γου ου με ε ε νος των

E θνων δι α σα α αρ χος φ εκ Παρ θε ε ε ε νου

Ἡχος λ π ḥ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.335#

Δ ο ο ἔα Πα α τρι ε ε και γι υ ω και α γι ω

καὶ νῦν υἱὸν καὶ αὐτὸν εἰς τοὺς ὡραῖς

T Α ΔΕ Ε ΛΕ Ε Ε ΓΕΙ Ι Ω Ω ΣΗ ΗΦ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑ

α αρ θε ε ε ε νου **γ** Ma ρι ι α τι ι το ο δρα
α μα α του ου ου το ο ο εν σοι τε ε ε θε α α
μαι αι **λ** α πο ρω χαι εξ ι ι στα α μαι χαι τον
νουν χα α τα α πλη η ητ το ο ο ο μαι **λ** α λα α
θρα α τοι οι οι νυν απ ε ε μου ου γε νου ε ε εν
τα α α α χει **γ** Ma ρι ι ι α α τι ι το ο δρα
α μα α του ου ου το ο ο ο εν σοι οι τε ε
θε ε ε ε ε ε ε α α α α μαι αν τι ι τι μη η
η ης αι αι σχυ υ υ νη ην αντ ευ φρο ο συ υ υ
νης τη η ην λυ υ υ υ πην **γ** αν τι του επ αι αι
νει ει ει σθαι τον ψο ο γον μοι προσ η η η η η

γα α α α γες ου ου κε ε τι φε ε ε ε ρω λοι οι
 πον το ο ο ο ο νει δο ος αν θρω ω ω πων
 υ πο γα αρ Ι ε ε ε ρε ε ε ω ων εκ
 του να α ου ω ως α με εμ πτον Κυ ρι ε ου ου σε
 ε πα αρ ε ε ε λα α α α βον και τι ε ε ε
 το ο ο ο ρω ω με ε νο ο ο ο ον ε

[προκείμενον](#)

Κωνσταντίνου Περίγγου

ἀρχεται ὁ α' χορὸς

Ὕχος ἡ πᾶ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.301*

Β η θλε εμ ε τοι οι μα α α ζου ευ τρε ε πι ε ζε ε
 ε ε σθω η η η φα α α α την ε το σπη λαι
 ον δε χε ε ε σθω ω ε η α λη θει ει α α

η ηηλ θεν η σκι ε α α πα ρε ε ε δρα α α α
 με **δι** και Θε ος α αν θρω ω ω ποις εκ Παρ θε νου ου
 πε ε φα α νε ε ε ρω ω ω ω ται **δι** μορ φω
 θει εις το ο κα αθ η η μας και θε ε ω ω σας
 το ο προ ο ο σλη η η ημ μα **δι** δι ο Α α δαμ
 α α να α νε ε ου ου ου ται αι συν τη η **Ε** ευ α
 α κρα α α α ζο ο ο ον τες **δι** ε πι ε γης ευ
 δο κι α ε πε ε φα α α νη η **δι** σω σαι το γε
 ε ε νος η η η μων **δι**

Ηχος Γα

O Θε ος α πο Θαι μαν η ξει χαι ο α
γι ος εξ ο ρους χα α τα α σκι ι ι ι
N ου ου δα α α σε ε ε ε ο ος
υ υν προ ο φη τι κη η προρ ρη η σις πλη
ρω θη ναι ε πει γε ε ται μυ υ στι κως η η φα α α
σκου ου ου ου σα α και συ Βη θλε ε ε ε εμ
γη η I ου ου ου ου δα ου δα μω ω ω ω
ως υ υ πα α α αρ χεις ε λα χι ι στη η εν τοι οις
η η γε μο ο ο ο σι ι προ ευ
τρε πι ι ζου ου σα α το σπη λαι ο ον εκ σου γαρ μοι

οι ε ξε λε ε ευ σε ται η γου με ε νος των ε

θνων δι α σα α αρ χος εκ Παρ θε ε ε ε νου ου χο

ο ο ρης Χρι στο ο ο ος ο Θε ε ο ο ος η η η

η μω ων ποι μα νει ει ει ει τον λα

ο ο ον αυ του τον νε ο ον Ι ι ισ ρα α α

α η ηλ δω με εν α αυ τω ω α πα αν τες με

γα λω ω συ υ υ υ υ υ υ νην

Ἄχος πίστις Νή

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.304*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Γι ui ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην ^γ ^δ

Τ α δε ε λε ε ε γει Ι ι ω ω ση ηφ προς την πα α

αρ θε ε ε ε νον ^δ Μα ρι ι α τι τοδρα μα α του

ου ου το ο ο εν σοι τε θε ε ε α α α α μαι ^γ ^δ

α πο ρω ω ω ω ω και ε ε ε ξι ι στα

α α μαι και τον νου ουν κα α τα α πλη η ητ το

ο ο ο μαι ^Δ λα α α θρα α τοι οι οι νυν α απ ε ε μου

ου γε νου εν τα α α α χει ^δ Μα ρι ι α τι

το δρα μα α του ου ου το ο ^Δ ο ο εν σοι τε θε

ε ε α α α α μαι ἀν τι τι μη η η η
ης αι σχυ υ υ νη ην ἀντ ε ευ φρο ο συ υ υ υ
νης τη η ην λυ υ υ πην ἀν τι του ε παι αι νει
ει ει σθαι τον ψο ο γονμοι προσ η η η γα α α α γει
ουχ ε τι φε ε ρω λοι πον το ο ο ο ο ο νει
δο ος α α αν θρω ω ω πων ἀν υ πο γαρ ι
ι ε ε ρε ε ε ω ων ἔκ του να ου ω ως α με
εμπτον Κυ ρι ι ου ου σε ε πα α ρε ε ε λα α α α
βον ἀλι και τι ι ι ι το ο ο ο ρω ω ω
με ε ε ε νο ο ο νον ἀν

ἀρχεται ὁ α' χορὸς

*Ηχος πλανη Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.251/2975*

Β η θλε εμ ε ε τοι οι μα α α ζου ⁶_λ ευ τρε πι ι
 ζε ε ε σθω η η φα α α α α τνη ^γ_δ το σπη
 λαι ον δε χε ε ε σθω ω ^Δ η α λη θει ει α α η
 ηηλ θεν η σκι α πα ρε ε ε δρα α α α με ^γ_δ
 και Θε ος α αν θρω ποι οις εκ Πα αρ θε ε νου ου πε ε
 φα α νε ε ε ρω ω ω ω ται ^Δ μιρ φω θεις το καθ
 ηη μας ⁶_λ και θε ω σας το ο προ ο ο
 ο οσ λη ηηημ μα ^γ_δ δι ο Α α δα αμ α α να
 νε ε ου ται αι συν τη Ε ευ α α κρα α α ζο ο ο
 ον τες ^Δ ε πι ι γης ευ δο κι ι α α ε πε ε φα

α α α νη η σω σαι το ο γε ε ε νο ος η
 η η μων **μ**

Ὕχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.252/2976*

Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει **χ** και ο α
 γι ος εξ ο ρους κα τα α σκι ι ι ι ου ου δα
π
α σε ε ε ε ε ο ος **π**
η υν προ ο φη η τι κη η η η προ ορ ρη η σις **χ**
 πλη ρω θη ναι ε πει γε ε ται **χ** μι στι κω ως η η φα α
π
 α σκου ου ου ου σα α **π** και συ Βη θλε ε εμ γη
η
 ου ου ου ου δα **χ** ου δα μως υ παρ χει εις ε λα χι στη

ε ε εν τοις η η γε μο ο ο ο σι ι π^π_η προ

eu τρε πι ι ζου ουσα α το σπη η λαι ο ον δι^γ εκ σου

ου γαρ μοι οι ε εξ^σ ε λε ε ευ σε ται η γου ουμενος

των ε θηων δι ι α α σα α αρ χος^χ_φ εκ Παρ θε ε ε

ε νου χο ο ρη ης^χ_φ Χρι στο ο ος ο Θε ε ο ο

ο ος η η η μω ων^π_φ ο ος ποι μα νει ει

ει το ον λα ο ο ον αυ του^χ_φ τον νε ον Ι ισ ρα α

η ηλ^π_φ δω με εν α αυ τω ω α πα αν τες με γα

λω συ υ υ υ^π_φ νη ην^γ

Ἄχος πλάξη

ପ୍ରାଚୀନ ଶବ୍ଦରେ ଏହାକିମଙ୍କଳ ଅତିରିକ୍ତ ପରିମାଣରେ ପାଇଲା
ପାଇଲା ଏହାକିମଙ୍କଳ ଅତିରିକ୍ତ ପରିମାଣରେ ପାଇଲା

K αι νυν χαι α α ει ρ χαι εις τους αι ω νας των αι

T α δε λε γει I ω ω ση ηφ προς την Παρ θε ε ε ε

— ῥο^θ ρω^θ ω ω ω και ε εξ ι ι στα α μαι και τον —

— የኩል ንግድ በኩል ስራ እና ጥሩ ተደርጓል
nou ouv xα α τα α πλη η η η η ητ το μαι

λα α θρα α τοι οι οι νυ υν απ ε ε μου γε νου εν τα

α α α χει **δι** Ma ρι ι ι α τι το ο δρα α μα α
του ou ou το o **δι** ο ο εν σοι οι τε θε ε ε
ε ε α α α α μαι **δι** αν τι ι τι μη η η ης αι
σχυ υ υ νη ην **δι** αντ ευ φρο συ υ υ ης τη
η ην λυ υ υ υ πην **δι** αν τι του ε παι αι νει ει ει
σθαι τον ψο ο γον μοι προ οσ η η η γα α α α
γεις **δι** ουχ ε τι στε ε ε γω λοι οι πον το ο νει δος αι
θρω ω ω πω ων **δι** υ πο γαρ ι ε ε ρε ε ε
ων **δι** εκ του να α ου ω ως α μεεμπτον Ku ρι ι ου ου
σε ε πα α ρε ε ε λα α α α βον **δι** χαι τι ι ι

το ο ρω ω με ε νο ο ο ον **υ** **δι**

προκείμενον

Θρα γ' ιδιόμελα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ἀρχεται ὁ β' χορὸς

Ἡχος πτ τ πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.297*

Ο υ ου ου τος ο Θε ος η η μων ου λο γι σθη
η σε ε ται ε τε ε ε ρος προ ος α α α αυ τον
ο τε χθει εις ε ε εκ Πα αρ θε νου **χαι** τοις αν θρω
ποις συ υ υν α να α στρα α α α φεις φα
τνη πε ε ε ε ε ε ε νι ι χρα α α α α α α
α α α α **γι** ος μο ο νο γε ε νης **χει** με νο
ο ος ο ρα α ται αι βρο ο ο τος **π** **χαι** σπαρ γα

νοι οις πλε κε ται ο ο τη η ηης δο ξης Κυ υ ρι ε ε
 ι ος **Δ** και μα γου ους α α α στη η ηρ μη η νυ
 υ υ ει **Δ** εις αυ του ου προ σκυ υ νη η η σιν
 και η μεις με ε λω ω ω δου ου ου με εν **Τρι**
 ας **A** α γι ε ε α σω σον τα αςψυχα α ας η η η η
 μων **π**

Ηχος π Δ Νη

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
 Μουσική Κυψέλη Β'
 Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.298*

Κ υ ρι ε εισ α κη χο α την α χο
 ην σου και ε φο βη θην **λ** κα τε νο η σα τα
 ερ γα σου και αι εξ ε ε ε ε στην **δ**
Π ρο της γεν νη σε ως τη ης σης **λ** τρο μω ο ρω

ω ω σαι αι το μυ στη ρι ο ο ον Κυ ρι ε ε αι
 νο ε ραι αι στρα τι αι κα τε πλη η ητ το ο ο
 ον το **δ**ως γαρ βρε φος νη πι α σαι η η ην δο χη η
 σας ο τον πο λον χο ο σμη σας τοι οις α α α στρα α
 α α σι **δ**και φα τνη των α λο γων α να α α
 κε κλι ε σαι ο δρα κι συ υν ε ε ε χων πα αν τα γης
 τα α πε ε ε ρα α α α τα **δ**τοι αυ τη η γαρ
 οι οι χο νο μι ε ε α α ε ε γνω σθη η σου η ευ
 σπλαγ χνι ε α Χρι ε στε **δ**το με γα ε ε ε λε ος δο
 ο ο ξα α α α σοι **δ**

Ἁχος ἡ Γα

Δοξα α πα τρι ε ε ε και γι υι ω
και αι Α γι ε ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ε

π^q
και αι Α γι ε ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ε

Και νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω

ωνας των αι αι ω ω ω νωων α α μη ην π^q
π^q

Ι ω σηφ ει πε ε η η η μιν πω ως ε εχ
σηφ ει πε ε η η η μιν πω ως ε εχ

των Α α γι ε ε ω ων ην παρ ε ε ε ε λα

βες Κο ο ο ρη ην εγ χυ ον φε ε ε ε ρει εις εν Βη

θλε ε εμ δι ε γω φη σι τους προ φη τα ας ε ρευ νη

η η η σας ρη και χρη μα τι σθεις υ πο ο ο α αγ
ρη και χρη μα τι σθεις υ πο ο ο α αγ

γε ε ε λου πε πει ει σμαι ο ο ο ο τι

ι Θε ε ε ον γεν νη η η η σει η Μα

Παναγιώτου Κιλτζανίδου

ἀρχεται ὁ β' χορὸς

Ἕχος λίτω πᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.337#

Οὐ οὐ οὐ τοις οὐ Θεοῖς η η μων οὐ λόγιοι σθητοί σε ε ται ε ε τε ε ε ροις προοσ α α α αυτοις τε χθει εις ε ε εκ Παρθενοις ε ε νου

καὶ τοις αν θρω ω ποις συ υ υν α να α στρα α α
α φεις φα την πε ε ε ε ε νι ι χρα α α α
α α α α α α α α γι ος μο ο νο γε ε ης κει
με νο ο ος ο ρα α α ται αι βρο ο ο τος και σπαρ
γα α νοι οις πλε ε κε ε ται ο ο της δο ο ο ξης
Κυ υ ρι ι ι ι ος και αι Μα α α γου ους
α α α στη η ηρμη η νυ υ υ ει εις αυ του ου ου
προσ κυ υ νη η η σιν και η μει εις με ε ε
ε λω ω ω δου ου ου με εν Τρι α ας α α γι ι ι
α σω σον τα ας ψυχα α ας η η η η μων

Ἄχος ἀλλή Νη

K υ ρι ε εισ α κη χο α την α χο

ην σου και ε φο βη θην **λ** κα τε νο η σα τα

ερ γα σου και αι εξ ε ε ε ε στην **λ**

P ρο της γεν νη σε ω ως τη ης ση ης **λ** τρο ο

π μω ο ρω ω ω σαι αι το μυ στη ρι ο ο ον **κ** ρι

ι ε ε **λ** αι νο ε ραι αι στρα τι ι αι κα τε ε

πλη η η η ητ το ο ο ον το **λ** ως γαρ βρε

φο ος νη πι α α σαι η η ηυ δο κη η σας ο τον

πο λον χο ο σμη σας τοι οις α α α στρα α α α

σι **λ** και φα ατ νη των α λο γων α να α α κε χλι ι

σαι ο δρα κι συ υν ε ε ε χων πα αντα γη ης τα α
 πε ε ε ε ε βα α α α τα ^ν_σ τοι οι αυ τη η γαρ
 οι οι χο ο νο ο μι ι ι α α ^Δ_δ ε ε γνω σθη η σου
 η ευ σπλαγ χνι ι ι α Χρι ι στε ε ε ε ε
 το με γα ε ε ε λε ε ος δο ^θ_ο ο ο ο ξα α
 α α σοι ^ν_δ

Ὕχος ἡ Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.339#

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και Γι υι ω
 και αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι
 Κ αι νυν ^σ_{και} αι α ει ει και εις τους αι ω

ω νας των αι αι ω ω ω νω ων α α μη ην π^ρ^η

ι ω ση η ηφ ει πε ε η η η μιν
πω ως ε εκ των α α γι ι ι ω ων ξ^ρ^η ην πα α

ρε ε ε ε λα α βες Ko o o o ρη ην π^ρ^η εγ

κυ ον φε ε ε ε ρει εις εν Bη θλε ε εμ δ^ρ ε γω φη σι

τους Προ φη τα ας ε ε ρευ νη η η η σας ξ^ρ^η και χρη

μα τι σθεις υ πο o o α αγ γε ε ε λου πε

πει ει σμαι ο ο ο ο τι ι Θε ε ε ον γε εν

νη η η σει η Ma ρι ι ι ι α α α αν

ε ερ μη νε ε ε ευ τω ως ου ου ου ει εις

προσ κυ νη σι ιν **μ** Ma γοι εξ A να το λω ω ω
 ων η η ξου ου ου σι **χ** συ υν δω ω ω ροις τι μι
 ιι οι οις λα α τρε ε ευ ο ον τε ες **π** ο σα αρ
 χω θει ει ει εις δι ι η η η μας **χ** Ku υ υ ρι
 ε ε δο ο ο ο ο ξα α σοι οι οι οι **η**

[προκείμενον](#)

Κωνσταντίνου Πρέιγγου

ἀρχεται δ β' χορὸς

Ἡχος πτῶ

Κωνσταντίνου Πρέιγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.306*

O υ ου ου τος ο Θε ο ος η μων **Δ** ου λο γι
 σθη η σε ε ε ται ε ε τε ε ε ρος προ ο ος α α
 α αυ τον **π** ο τε χθει εις ε ε εκ πα αρ θε ε ε ε

νου και τοις αν θρω ποις συ υ υν α να α α στρα α
α α φεις φα α τνη πε ε νι χρα α α α α α
α α α α α α αν πι οις μο ο νο γε ε
νης κει με νο ο οις ο ρα α α ται βρο ο ο τοις
και σπαρ γα α νοι οις πλε ε κε ε ε ται ο
ο τη η ηης δο ξης Κυ υ υ υ ρι ι ι οις και μα
α γοι οις α α α στη ηηρμηη νυ υ υ ει εις αυ του ου
προσ κυ υ νη η η σιν και η μεις με ε
ε λω ω ω δου ου ου με εν Τρι α α ας Α α γι ι ι
α α σω σον τα αςψυχα α ας η η η η μων

Ἄχος πᾶς Νῷ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.307*

K υ ρι ε εισ α κη χο α την α χο

ην σου και ε φο βη θην **λ** κα τε νο η σα τα

ερ γα σου και αι εξ ε ε ε ε στην **δ**

P ρο της γεν νη η σε ως τη ης σης **λ** τρο μω ο ρω ω

ω σαι αι το μυ στη η ρι ο ο ον **K** ρι ε ε ε

αι νο ε ραι αι στρα τι ε αι αι κα τε πλη η η

το ο ο ον το **δ** ως γαρ βρε φος νη πι α σαι η η

ην δο κη η σας ο τον πο ο λον χο ο σμη η σας τοις α

α α στρα α α α σι **δ** και τη φα την των α λο

γων α να α α κε κλι ι σαι ⁶**χ** ο δρα κι συ υν ε ε ε
 χων πα αντα γης τα πε ε ε ρα α α α τα **τοι**
 αυ τη γαρ οι οι χο ο νο ο μι ι ι α α **ε**
 γνωσθη η σου η ευ σπλαγ χνι ι α Χρι στε ε ε **το**

με γα α ε ε ε λε ε ος δο ο ο ξα α α α σοι **η**

Ἄχος γ'. Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
 Μουσική Κυψέλη^{*}
 τόμος α' 1969 σ.308*

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και γι υι ω

και αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι **π**
π

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω

ω νας των αι αι ω ω ω νω ων α α μη ην **π**
π

ω σηφ ει πε η η μιν **χ** **♀** πω ως ε ε εκ των A
γι ι ι ω ων **χ** η ην πα α ρε ε λα α βες
Κο ο ο ο ρη ην **π** **♀** εγ κυ ον φε ε ε ε ρει εις
εν Βη θλε ε εμ **δι** ε γω φη σι τους προ φη η τα ας ε
ρευ νη η η η σας **χ** **♀** και χρη μα τι σθεις υ
πο ο ο ο α αγ γε ε ε ε λου **χ** **♀** πε ε πει ει σμαι
0 0 0 0 0 τι ι Θε ε ε ον γεν νη
σει η Μα ρι ι ι ι α α α νε ερ μη νε
ε ε ευ τω ως **π** **♀** ου ου ου ει εις προσ κυ νη σι ιν **δι**
μα α γοι εξ α να α το λω ων η ξου ου σι συν δω

ω ω ροις τι μι ι ι ι οις λα α τρε ε ευ ο ο ο
 π η μας κ Κυ υ υ υ ρι ε ε δο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

[προκείμενον](#)

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀρχεται ὁ β' χορὸς

•Ηχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.254/2978*

Ο υ ου ου τος ο Θε ος η η μων ου λο γι σθη σε ται
 ε ε τε ε ρος προ ος α α αυ τον ο τε χθει
 εις ε ε εκ Πα αρ θε ε ε νου ρχαι τοις αν θρω ποις
 συ α α να στρα α φει εις φα τνη η πε νι ι χρα α α

α ποτε της τοῦ καὶ τοῦ με ε νο
γινέται οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν

οὐδὲν πάτερ α α ται αι βρο ο ο τος και σπαρ γα
α πλε ε κε ε ε ται ο της δο ο ο ξης

κυ ρι ε ε ε ος και μα α γου ους α α α στη
η ηρμη η νυ υ υ ει εις αυ του ου προσ κυ υ νη

η η σιν και η μεις με ε λω ω ω δου ου ου
η η σιν και η μεις με ε λω ω ω δου ου ου

με εν Τρι α ας α α α γι ε ε ε ε α
με εν Τρι α ας α α α γι ε ε ε ε α

σω σον τα α ας ψυχα α ας η η η η μων
σω σον τα α ας ψυχα α ας η η η η μων

Ἄχος πλαί Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.255/2978*

κ ρ ε εισ α κη κο α την α κο
κ ρ ε εισ α κη κο α την α κο

ην σου και ε φο βη θην ⁶**λ** κα τε νο η σα τα χ

ερ γα σου και αι εξ ε ε ε ε στην ^γ**δ**

προ της γεν νη σεως τη ης σης ^σ⁶**λ** τρο μω ο ρω ω

ω σαι αι Δ* το μυ στη ρι ο ο ον Ku ρι ε ε ε

αι νο ε ραι αι στρα τι αι κα τε ε πλη

η ητ το ο ο ον το ^γ**δ** ως γαρ βρε φος νη πι α σαι

η η ηυ δο κη η σας ⁶**λ** ο τον πο ο ο λον κο σμη η σα

ας τοι οις α α στρα α α α σι Δ και φα τητων α λο

γων α να α α κε κλι ι σαι ⁶**λ** ο δρα κι συ υν ε ε ε

χων πα αν τα γης τα α πε ε ε ρα α α α τα δ

τοι αυ τη η γαρ οι χο νο ο μι ιι α α **Δ** ε ε

γνωσθη η σου η ευ σπλαγχνι ι ιιι α Χρι ι στε ε

ε ε **Δ** το με γα α ε ε ε λε ε ος δο ο ο

ο ο ξα α α α σοι **Δ** γ

* **Δ** το μυ στη ρι ι ον Κυ ρι ι ε ε **Δ** αι

λ **χ** α τε ε πλη η ητ το ο ο ο ο ον το **λ** **γ** **ρ**

Ἄχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.256/2980*

Λ ο ξα α Πα τρι ι ιι και αι γι υι υι ω **χ** **ώ**

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα α τι ι **π** **ώ**
πκπ

Κ αι νυν και αι α ει και εις τους αι ω ωνας των

π
αι αι ω ω ω νω ων α α μη ην π
ω σηφ ει πε ε η η η μιν ρη πω ως
ε εκ των α α γι ιι ω ων ην πα α ρε ε ε
λα α βες Ko o o o ρη ην εγ κυ ον φε ε ε ε
ρει εις εν Bη θλε ε εμ ε γω φη σι τους προ φη
τα ας ε ε ρευ νη η η η σας ρη και χρη μα τι σθεις υ
πο o o o α αγ γε ε ε λου πε πει ει σμαι ο τι
Θε o o o ον γε εν νη η η σει η Ma
ρι ι ι ι ιι α α νε ερ μη νε ε ε ευ
τω ως ρη ου ου ου ει εις προσ κυ υ νη σι ιν δη μα γοι εξ α
να το λω ων η η ξου ου σι συ υν δω ω ω ροις τι μι

ι ι οις λα α τρε ε ε ευ ο ο ον τε ες π^q ο
 σαρ χω θει ει ει εις δι ι η η η μας κ^q κυ υ υ
 ρι ε ε δο ο ο ο ο ξα α α σοι οι οι
 οι η

Γεράσιμος Μοναχός Άγιορθείτης

[προκείμενον](#)

Λουκᾶς Λουκᾶς

Θρας' ιδιόμελα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ἀρχεται ὁ α' χορὸς

*Ηχος η^q Πα^o

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.300*

Δ ευ τε πι στοι ε παρ θω ω μεν ε εν θε ε ε
 ε ε ως π^q και κα τι δω με ε ε εν συγ κα τα α α
 βα α α σι ιν θε ι ι κη η α νω ω θεν εν
 βη θλε εμ προ ος η μα α ας ε εμ φα α α
 νως π^q και νουν κα θαρ θεν τε ες τω ω βι ι ω προσ εν

εγ χω ω μεν α ρε ε τα α α ας αν τι μυ υ υ
 πρου προ ευ τρε πι ι ι ζον τες πι ι στως των
 γε νε θλι ι ι ων τα α α ας εισ ο ο ο δου
 ους ε πι των ψυ χι κων θησαυ ρι σμα τωων κρα
 α α ζο ο ο ον τες πρ εν υ ψι ι στοι οις δο ο
 ξα Θε ε ω ω ω τω ε εν Τρι α α α α δι δι
 ου εν αν θρω ω ποις ευ δο κι α ε επ ε φα α
 α α α α α α α α νη η η η π τον Α
 δαμ εκ λυ τρου ου με ε νος της αρ χε γο νου α
 ρας ως φι λα α αν θρω ω ω ω πος π

Ἄχος Πά

Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο α
γι ος εξ ο ο ο ρους κα τα α σκι ι ι ου δα
π
λ Χου ε ε ου ρα α νε και ε εν ω ω τι ι ι
ζου ου η η η γη **π** σα λευ θη τω ω τα α θε με
ε ε λι ι ι α **π** ε πι λα βε τω ω τρο ο ο
Δ μος τα α κα α τα χθο νι α α **Ω** ο τι ο Θε ος τε και
αι κτι στης σα α αρ ρο ος εισ ε δυ πλα α α α
α σιν **π** και ο κρα ται αι α κτι σας χει ει ρι ι την
κτι ι ι σι ιν σπλαγ χνο ον ο ο ρα α α ται πλα
α α σμα α α α τος **π** ω βα θο ος πλου ου ου ου

του και σο φι ι α ας και γνω ω σε ω ως Θε ε ε
 ου π^π ρ^ρ ως αν εξ ε ρευ νη η τα τα κρι ι μα
 τα α αυ του και αν εξ ι χνι α στοι οι οι αι ο ο
πλαίσιον
 δοι α αυ του ου π^π λ^λ

•Ηχος λ^λ ρ^ρ Πα^φ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.301*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι
 Γι ω ω π^π και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α
 π^π
 Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 π^π
 Δ ε ε ευ τε ε χρι στο φο ο ο ο ροι οι λα

α οι χατ ι δω με εν θα α α α αυ μα **χ** **ϙ** πα σαν
ε εν νοι οι αν ε εκ πλη ητ τον και αι συν ε ε ε
ε χον **π** **ϙ** και ευ σε ε βω ω ω ως προ οσ κυ νου ου
ου ουν τες **π** **ϙ** πι στει α αν υ υ μνη η η η η
σω ω ω ω μεν **π** **ϙ** ση μερον προ ο ος Βη θλε ε εμ
εγ κυ μο νου σα α Κο ο ο ρη πα ρα γι ι ι νε
ε ε ε ται **Δ** του γεν νη σαι αι τον Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ον **π** **ϙ** χο ροι δε α αγ γε λω ω ω ω
ω ων προ ο τρε ε ε ε ε ε χου ου ου ιου ου
ου ου σι **π** **ϙ** και ται τα α βλε ε ε ε πων ε
βο ο ο ο ο ε βο ο ο ο α Ι ω

ση ηφο μνη η η η η η η η η η στω ω
 ω ωρ ^χ_q τι το εν σοι ξε ε ε ε νο ον ^χ_q μυ υ υ στη
 η ρι ο ον Παρ θε ε ε ε γε ^π_q και πω ως με ελ
 λεις λο ο χε ε ε ε ευ σαι ^χ_q η α πει ρο ζυ
 υ γος δα αμα λι ι ι ι ι ι ις ^π_q

[προκείμενον](#)

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ἀρχεται δ α' χορὸς

Ἄχος ^ʃ_q Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.340#

Δ ευ τε πι στοι ε παρ θω ω μεν ε εν θε ^ε
 ως ^π_q και κατ ι δω με ε ε εν συγ κα τα α α βα α α
 σι ιν ^Δ θε ε ι ι κη ην α νω ω θεν εν Βη θλε εμ
 προ ος η μα α α ας ε εμ φα α α νως ^π_q

καὶ νοῦν καθ ἀρ θεν τε ες τω ω βι ι ω προσ εν
εγ κω ω ω ω μεν **η** α ρε ε τα α α ας α αν τι μυ
υ υ υ ρου **π****q** προ ευ τρε πι ι ζον τες πι ι στως
των γε νε θλι ι ι ω ων τα α α ας ει ει σο
ο ο δου ους **π****q** ε πι των ψυ χι κων θησαυ ρι σμα τω
ων κρα α α **ζ**ο ο ο ον τες εν υ ψι ι στοι οις δο
ο ξα Θε ε ω ω ω τω ε εν Τρι α α α α δι **π****q**
δι ου εν αν θρω ω ποις ευ δο κι α ε **επ** ε φα
α α α α α α α α α νη η η η **π****q** τον
Α δαμ εκ λυ τρου με ε νος **η** της αρ χε γο νου α ρας ω ως

φιλ α α αν θρω ω ω ω πος π
π

Ηχος Η Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.341#

Θ ε ος α πο Θαι μαν η ξει π ρ χαι ο α
χ Ο

γι ος εξ ο ρους χα τα σκι ου δα α σε ε
τα τα

ε ε ος π
ε

α χου ε ε ου ρα α νε χαι ε ε νω ω τι ι ι
τα τα

ζου ου η η γη σα λευ θη τω ω τα α θε
τα τα

με ε ε ε λι ι ι ι α π ε πι λα βε τω ω
τα τα

τρο ο ο μος τα α κα α τα χθο νι α α ο τι ο Θε
τα τα

ος τε και αι Κτι ι στης σα α αρ ρο ος ει σε ε ε
τα τα

δυ πλα α α α α σιν και ο κρα ται αι α κτι σας
τα τα

χει ει ρι ι τη ην κτι ι ι σι ιν **Δ**σπλα αγ χνον ο ο ρα
 α α ται αι αι πλα α σμα α α τος **π**^πω ω βα α
 θο ος πλου ου ου ου ου του και σο φι ι α αις και γνω
 ω ω σε ω ως Θε ε ε ου **π**^πως αν εξ ε ρευ νη
 η τα τα κρι ι μα τα α αυ του **Δ**και αν εξ ι
 χνι α στοι οι οι αι ο ο δοι α αυ του ου **λ**^λ

•Ηχος **π** ḥ Πα

Παναγιώτου Κηλητζανίδου
Διδαστάριον 1886 σ.342#

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι
 γι ω ω **χ**^χ και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α
τι **π**^π
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

αλλαγησεται πινακιδες
ω ω νων α α α α μην π^q

Δε ε ε ευ τε ε χρι στο φο ο ο ροι λα α
οι κατ ι δω με εν θα α α αυ μα πα α σαν

ε εν νοι οι αν ε εκ πλη ητ τον και αι αι συν ε ε

ε ε χον και ευ σε ε βωω ω ως προ οσ κυ νου ου

ου ουν τες πι α στει α αν υ υ μηη η η η

η σωω ω ω μεν ση μερον προ ο ος Βη η θλε ε

εμ εγ κυ μο νου σα α Κο ο ο ρη πα ρα γι ι ι

ι ι νε ε ε ε ται του γεν νη σαι αι αι τον Κυ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ον πχο ροι δε Α αγ γε

ε ε λω ω ω ων προ ο ο ο τρε ε ε ε ε ε ε ε
 χου ου ου ου ου ιου ου ου ου σι π η και ταυ τα α βλε ε
 ε ε πων ε βο ο ο ο ο ο ε ε βο ο ο
 α ρ ι ω ση ηφ ο μνη η η η η η η
 η η η στω ω ω ωρ π η τι το εν σοι οι ξε ε
 ε ε ε νο ον ρ η μυ υ υ στη η ρι ο ο ον Παρ θε
 ε ε ε νε π η και πω ως με ελ λειεις λο ογ χε ε
 ε ευ σαι ρ η α πει ρο ξυ υ γος δα αμα λις Δ
 * λι ι ι ι ι ι ι ι π η
 τὸ τέλος

[προκείμενον](#)

Δ ευ τε πιστοι ε παρ θω ωμεν ε εν θε ε ε ως π
 και και
 τι δωμε ε ε εν συ υγ κα τα α α α βα α α σι ιν
 θε ε ι ι κη ην α νω ω θεν εν Βη θλε ε εμ
 προ ος η μα α ας ε εμ φα νως π και νουν και
 θαρ θε εν τες τω ω βι ι ω προσ εν ε εγ κωω
 μεν α α ρε ε τα α α ας α αν τι μυ υ υ ρου
 προ ευ τρε πι ζον τες πι στω ω ως π των γε
 νε θλι ι ι ων τα α α ας ει εισ ο ο ο δου ους π
 ε πι των ψυ χι κων θησαυ ρι σμα των κρα α α

ζο ον τες π^π_q εν υ ψι ι στοι οις δο ο ο ξα α

Θε ω ω ω τω ε εν Τρι α α α δι π^π_q δι

ου εν αν θρω ω ποις ευ δο χι α ε ε πε φα α α

α α α α α α α α νη η η η η τον Α δαμ

εκ λυ τρω ω σα α σθαι της αρ χε γο νου α ρα ας

ως φι λα α αν θρω ω ω πος π^π_q

Ἄχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.311*

Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει π^π_q και ο α

γι ος π^π_q εξ ο ρους κα τα σκι ου δα α σε ε

ε ος π^π_q

ζου η η η γη σα λευ θη η τω ω τα θε με

μος τα α κα α τα χθο νι α α ο τι ο Θε ος τε και

„**χαντζά** **πλά** **σα** **αρ** **κο** **ο** **ο** **ος** **ει** **εισ** **ε** **ε** **ε**

δυ υ υ πλα α α σιν π ρ χαι ο χρα ται α χτι

σας χει ρι τη ην χτι σι ω σπλαγ χνο ον

πραξία ται πλασταῖς σματοῖς πράξις

ω βα θο ὅς πλουσ ου ου του π^ρ και σο φι ι ι α

νε ξε ρευ νη η τα τα χρι μα τα αυ του **λ** και α

νε ξι χνι α στοι οι οι αι ο ο δοι α αυ του ου **λ**

***Ηχος λ π**

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.312*

Λ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι

γι ω ω **χ** και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α

π
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α α α μην **π**
q

Λ ε ε ε ε ευ τε ε **π** χρι στο φο ο ο ο ο

ροι λα οι **χ** και τι ι δω με εν θα α α α α αυ μα **q**

πα α σαν ε εν νοι οι οι αν ε εκ πλη ητ τον και αι
συν ε ε ε χον πι πι και ε ευ σε βω ω ω ως
προ οσ ρου νου ου ουν τες πι ει στει α αν υ υ μη
η η η η σω ω ω ω μεν ση με ρον προ ο ο οις
Βη θλε εμ πι εγ ρου μο ο νου ου σα Κο ο ο ρη
πα ρα γι ει ει νε ε ε ται του γεν υη η σαι
αι τον Κυ υ υ υ υ ρι ε ε ον πι ροι δε α αγ γε
λω ω ω ων προ ο ο τρε ε ε ε ε ε ε χου ου ου
Ιου ου ου ου σι πι και ται τα α βλε ε ε πων ε ε
βο ο ο ο ο α Ι ω ση ηφ ο μη η η η η

η η η η η στω ω ω ω ωρ ḥ ḥ ḥ ḥ τι το ε εν

σοι οι ξε ε ε ε ε ε ε νον ḥ ḥ μυ υ υ στη η ρι

ο ον Παρ θε ε ε ε νε π π χαι πως μελ λεις λο ο χε ε ευ

σαι η α πει ρο ζυ υ γος δα αμα λι ι ι ι ι

π π

[προκείμενον](#)

Κωνσταντίου Παπαγιάννη

ἀρχεται ὁ α' χορὸς

***Ηχος ḥ πα**

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.257/2980*

***Δ** ευ τε πι στοι ε παρ θω ω μεν ε εν θε ε ε

ε ε ως π χαι χα τι δω ω μεν συγ χα τα α βα α σι ιν

θε ι ι χη ην α νω ω θεν π εν Βη θλε εμ προ ος η

μα α ας ε εμ φα α α νως π η και νουν κα α θα αρ θε

εν τες η τω βι ω προσ ε νε εγ κωω μεν η α ρε

τα α ας αν τι μυ υ υ υ ρου π η προ ευ τρε πι

ι ζον τες πι ι στως π η των γε νε θλι ων τας ει εισ

ο ο δους η ε πι των ψυ χι κων θη σα αυ ρι ι

σμα α α των π η χρα α α α ζο ο ο ον τες π η εν υ ψι

ι στοι οις δο ο ο ο ξα Θε ε ω ω ω τω ε εν Τρι α

α α α δι δι ου εν αν θρω ω ω ποις ευ δο κι α

ε ε πε φα α α α α α α α α α νη η η

η π η τον Α δαμ εκ λυ τρω ω σα α σθαι η της αρ χε

Ἐγενέτο τὸν παῖδα τοῦ θρόνου αὐτοῦ
γο νου α ρας ω ως φι λα α αν θρω ω ω ω πος π^π^η

* Δέ ε ε ε ευ τε πι ε στοι ε παρ θω ω ω με εν

εν θε ε ε ε ως π^π^η...

Ἄχος δὲ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.258/2982*

Χ Θε ος α πο Θαι μαν η ξει λ⁶ και σ ο α

γι ος εξ ο ρους κα τα σκι ε ε ου ου δα σε ε

ε ε ος π^π

λ χου ε ε ου ρα α νε και ε εν ω ω τι ε ε

ζου ου η η η γη π^π σα λευ θη η η τω ω τα α

θε με ε ε λι ε ε α π^π ε πι λα βε τω ω

τρο^ο μος τα α κα α τα χθο^ο νι α α^Δ ο τι ο
 Θε ος τε και αι πλα α α στης σαρ ρο ος εισ ε ε
 δυ πλα α α α α σιν ^π_q και ο κρα ται αι α κτι ι
 σας χει ρι ι τη ην κτι ι ι σιν ^Δ_h σπλαγ χγον ο ρα α α
 ται αι αι πλα α σμα α α τος ^π_q ω βα θο ος
 πλου ου ου ου ου του ^π_q και σο φι ι ι ας και γνω
 ω ω σε ω ως Θε ε ε ου ^π_q ως α νεξ ε ρευ νη
 η τα τα κρι ι μα τα α αυ του ^σ_h και α νεξ
 ι χνι α α στοι οι οι οι αι ο ο δοι α αυ του ου ⁶_λ

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι γι

"**π** υι ω ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι **π** **π**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην **π** **π** **π**

Δ ε ε ευ τε ε χρι στο φο ο ο ο ροι οι λα οι

οι **χ** **π** και τι δω με εν θα α α α αυ μα **χ** πα σαν

ε εν νοι οι αν ε εκ πλη ητ τον και αι συν ε ε ε

ε χον **π** **γ** και ευ σε βω ω ω ως προ οσ κυ νου ου ου

ουν τες **χ** **π** πι στει α α νυ υ μη η η η σωω ω ω

μεν **π** **π** ση με ρον προ ος Βη η θλε ε εμ **χ** **γ** εγ κυ μο

νου σα α Κο ο ο ρη πα ρα γι ε ε νε ε ε ε
ται ^Δ του γεν η σαι αι τον Κυ υ υ υ ρι ε ε ε
ον ^π ^q χο ρι δε α αγ γε ε λω ων προ ο τρε ε ε ε
ε ε ε χου ου ου ου ιου ου ου ου σι ^π ^q και ταυ τα α
βλε ε ε ε ε πων ε βο ο ο ο ο ο ο ε
ε βο ο ο α ^x ^q Ι ω ση ^χ ηφ ο μη η η η
η η η η η η στω ω ω ωρ ^x ^q τι το εν σοι
οι ξε ε ε ε ε νο ον ^ό ^χ ^q μυ στη η ρι ο ον
Παρ θε ε ε ε νε ^π ^q και πω ως με ελ λεις λο ο χε ε
ε ε ευ σαι ^χ ^q η α πει ρο ζυ υ γος δα αμα ^ό ^χ

לְבָנָה בְּנָה בְּנָה בְּנָה בְּנָה בְּנָה בְּנָה בְּנָה בְּנָה

προκείμενον

Ὥρα θ' ιδιόμελα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ἀρχεται ὁ β' χορὸς

Ἄχος Γα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.302*

Εξ ε πλητ τε το ο Η ρω ω δης Ἀ ο ρων των
μα α γων τη ην ευ σε βει α αν Ἄ και τω θυ μω
νι κω με ε νος του ου ε ε ε τους Ἀ η κρι βο
λο ο γει το ο δι α στη μα α Ἄ μη τε ρες η
τε ε χνου ου ουν το ο και η α ω ω ρος Ἀ η λι
κι ι α των βρε ε φων πι χρως κατ ε ε θε ρι ζε
το ο Ἄ μα ζοι ε ξη ραι νο ον το και πο ροι γα

בְּרֵבָדָה כִּי־בְּרֵבָדָה
λα α κτο ος συν ε ε στε ε ε ελ λο ο ον το με γα α η
בְּרֵבָדָה כִּי־בְּרֵבָדָה
ην το δει νο ον δι ο ευ σε βω ως πι ι στοι οι συ
בְּרֵבָדָה כִּי־בְּרֵבָדָה
υν ελ θο ο ον τε ες προσ χυ νη σω μεν του ου Χρι
בְּרֵבָדָה כִּי־בְּרֵבָדָה
στου τη ην γε ε ε εν νη η η σιν μ

Ἡχος Ἀπόλλωνος

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.303*

K υ ρι ε εισ α χη χο α την α χο ην
σου και ε φο βη θην **Α** κα τε νο η σα τα ε ερ
γα σου και αι αι εξ ε ε στην
O τε ε Ι ω ω σηφ Πα αρ θε νε ε λυ πη ε ε τι
τρω ω ω ω ω σκε ε ε ε το προς Βη
θλε ε εμ α α α παι αι αι ρω ων ε βο α ας προς

α αυ τον τι ο ρων με ε ε εγ κυ υ υ ον
στο γνα ζεις και τα ρα α α α α ατ τε ε ε
ε σαι α γνο ω ων ο ο ο λως το εν ε μοι φρι ι
ι ι χτον μυ στη η ρι ι ι ι ον λοι πον α α πο
θου φο βον α α α πα α α αν τα το πα ρα
δο ο ο ο ξον ε ε ε ε ε νο ο ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ων Θε ε ο ος κα α α τει σι ι
γαρ ε πι γης δι ι ι ε ε λε ε ε ον
εν τη ε μη η η μη η τρα α α νυν και
σα αρκα α προσ ε λα α βε ε ε ε το ο ον πε ερ
τι ι χτο με νο ον ο ψει ω ως ης δο ο ο κη η

η η σε και της χα ρα α α α α α ας
 πλη η σθει εις προσ χυ νη η η η σεις ως κτι ι στη
 η η ην σου ον αγ γε λοι οι οι υ μνου ου σιν
 α α παυ στως και δο ξα α α ζου ου ου ου
 σι χοθός συν Πα τρι και Α γι ω ω Πνε ε ευ
 μα α α α τι

Δόξα. Και νῦν.

Ἄχος πτί Πά

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.273*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Γι υι ω και α γι
 ι ω Πνε ευ μα α α τι π
 Κ αι αι νυ υ υνκαι α α ει και εις τους αι αι ω ω ω νας

των αι ω ω νων α α α α μην π

τὸ παρὸν ἀναγινώσκεται πρῶτον παρὰ τοῦ ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, εἰς κλιτὸν

Σήμερον γεννᾶται ἔχ παρθένου, δὲ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ')

Τάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, δὲ τῇ οὐσίᾳ ἀναφῆς.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, δὲ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, δὲ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, δὲ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἴρει, δὲ Γύδος τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

δίχορον

Ἡχος π ἐ πᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.304*

C η η με ε ε ε ρο ον γεν να α ται αι εκ

πα αρ θε ε ε ε ε ε νου ου ο δρα κι ι ι ι

τη ην πα α α σαν ε ε ε ε χω ων κτι ι ι ι

σιν π

P α α κει κα θα α α α περ βρο ο το ο ο ος

σπαρ γα α νου ου ου ου ου ου ται ο τη ου σι ι

π

Θ ε ος ε εν φα α α ατ νη Δ α να ρα λι

νε ε ταὶ αἱ ο στε ρε ω ω ω σα αῖς τους ου

ρα α νου ου ου σ η πα α α α λαι αι αι η χα

 α $\alpha\tau$ α α α α $\alpha \alpha\rho$ $\chi\alpha\zeta$

Ε μα ων α τρε ε φε ε ε ε ται ο

εν τη ε ρη η η η μω ω **σ** μα α α α α αν

να ομ βρι ει ει σα ας τω ω ω ω λα ω π

Μ α α γουους προσ χα α λει ει ει ει ει ει

ται ο Νυμ φι ι ι ι ο ος της Ex χλη σι ι ι ι

π

ρει ει ο γι υι ος τη ης Πα αρ θε ε ε ε

לְבָדֵךְ ε ε ε ε YOU

Π ροσ xu νου ου ου ου ου ου με ε ε εν

שְׁמַדְנָה שְׁמַדְנָה שְׁמַדְנָה שְׁמַדְנָה שְׁמַדְנָה שְׁמַדְנָה

خوبی π

Π ροσ χυ νου ου ου ου με ε ε εν σου την

Γε ε εν ναν Χρι στε ε ε **ν** Δει ει ει ει ει ξον η η

፳፻፲፭ የ፻፲፭ ቀን በ፻፲፭ ዓ.ም. ከ፻፲፭ ዓ.ም. ተ፻፲፭ ዓ.ም. ተ፻፲፭ ዓ.ም.

Θεοῦ αὐτῷ Θεοῖς φαντασίαις αὐτοῖς νειλεῖται τοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς

גָּדְלָה
גָּדְלָה

ποοκείμενον

Παραγιώτου Κιλτζανίδου

ἀρχεται ὁ β' χορὸς

***Hχος** α Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.343#

Εξ ε πλητ τε το ο ο H ρω ω ω ω δης Δι ο

ρων των Μα^α γωων τη^η ην ευ σε βει α αν^η και

τω θυ μω νι ι χω με ε νος **του ου ε ε ε ε ε**

τους η κρι βο ο λο ο γει ει το ο δι α στη μα
α **η** μη τε ρεις η τε ε κνου ου ουν το ο και αι η α
ω ω ροις **Δι** η λι κι ι α των βρε ε φων πι
χρω ω ως κατ ε ε θε ρι ζε το ο **η** μα ζοι ε ξη
ραι νο ον το και αι πο ο ροι γα α λα α κτο ο
ο ος συ υν ε ε στε ε ε ελ λο ο ον το **η** με
ε γα α η ην το δει νο ον δι ο ευ σε βω ως πι ι
στοι οι συ υν ελ θο ο ον τε ες **η** προσ κυ νη
σω ω μεν του ου Χρι ι στου ου τη ην γε ε ε εν νη
η η σιν **η**

κ ρ ε εισ α κη κο α την α κο ην
 σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα ε ερ
 γα σου και αι αι εξ ε ε στην
 ο τε ε Ι ω ω σηφ Πα αρ θε ε ε νε ε λυ
 πη η ε ε τι τρω ω ω ω σκε ε ε ε
 το προς Βη θλε ε ε εμ α α α παι αι αι ρω ων
 ε βο ο α ας προ ος α αυ το ο ο ον τι ο ρων
 με ε ε ε εγ κυ υ υ ον στυ γνα α ζει εις και τα
 ρα α α ατ τε ε ε ε σαι α γνο ο ω ων ο

λως το εν ε ε μοι φρι ι ι ι κτον μυ στη η η
ρι ι ι ι ον λοι πον α α πο θου ου φο ο βον
α α α α πα α α αν τα το πα ρα α
α δο ο ξον ε ε ε ε ε νο ο ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ων Θε ε ο ο ος κα α α τει σι ι
γαρ ε πι γη ης δι ι ι ε ε λε ε ον εν τη ε
μη η η η μη η τρα α α νυ υν και σα αρ
κα α προσ ε ε λα α α βε ε ε ε το ο ο ον
πε ε ερ τι ι κτο ο με ε νο ον ο ψει ει ω
ως ης δο ο ο ο κη η η η σε και της

χα ρας πλη η η η η η η σθει εις προσ κυ υ
 νη η η η σεις ω ως Κτι ι ι ι στη η η ην
 σου ον Αγ γε ε ε λοι οι οι υ μνου ου σιν α α
 παν στω ως και αι δο ξα α α ζου ου ου ου
 ου σι ^Ἄ χοεὸς ^{β'} συν Πα τρι και α γι ι ω ω Πνε ε
 ευ μα α α α α τι ^Ἄ

Δόξα. Και νῦν.

Ἄχος λπ τ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.273*

Λ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι υι ω και α γι
 ι ω Πνε ευ μα α α α τι ^π
 Κ αι αι νυ υ υνκαι α α ει και εις τους αι αι ω ω ω νας ^ρ

των αι ω ω νων α α α α μην

τὸ παρὸν ἀναγινώσκεται πρῶτον παρὰ τοῦ ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, εἰς κλιτόν

Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ')

Πάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὖσίᾳ ἀναφής.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα δύμβρίσας τῷ λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἴρει, ὁ Γίδος τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὴν γέννην Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

δίχορον

Ὕχος λ π Ἡ

Παναγιώτου Κηλητζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.346#

C ενταξεῖται "ψυλοῦ — ενταξεῖται παρθένοις η η με ρον γε εν να ται αι αι ε ε εκ Πα αρ θε

ε ε νου **Δ**ρα — ενταξεῖται παρθένοις ο δρα κι ι τη ην πα α σαν ε ε χων

ενταξεῖται παρθένοις σιν

P ενταξεῖται παρθένοις η η με ρον γε εν να ται αι αι ε ε εκ Πα αρ θε

ενταξεῖται παρθένοις ο δρα κι ι τη ην πα α σαν ε ε χων

α φης π

Θ ε ο ο οις εν φα α α την α να κλι ι ι νε

ε ε ε ε ε ται ο στε ρε ω σας τους ου ρα

α νους πα α α λαι αι αι κα α τα α αρ χας π

Ε χ μα ζω ων γα λα τρε ε ε ε φε ε ε ε ται

ο εν τη ε ρη η η η μω μων να ομ βρη η η σας

τω ω λα α α ω π

Μ α γου ου ους προ ο οσκα α λει ει ει ται ο Νυμ

φι ι ι ι ο οις της Ε ε εκ κλη σι ι ι ι αις π

Δ ω ω ρα α α του ου ου τω ων αι αι αι ρει

π
ο Υιοι ο οις τη ης Παρ θε ε ε ε νου

Π ροσ χυ νου με εν σου ου την γε ε ε εν να

π
αν Χρι ι ι στε

Λ ει ει ει ει ει ξον η η μι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι χαι τα θει ει α α σου Θε ε ο φα

Δ
α α νει ει α α α α α α α

[προκείμενον](#)

Κωνσταντίνου Πρέιγγου

ἀρχεται ὁ β' χορός

•Ηχος Σ. Γα

Κωνσταντίνου Πρέιγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.314*

Ε ξ ε πλητ τε το ο Η ρω ω ω ω ω δης ο ρων των

μα α γων τη ην ευ σε βει α αν η χαι τω θυ μω

νι κω με ε νος του ου ε ε ε τους η κρι βο λο ω γει
 το ο δι α στη μα α ^η μη τε ρες η τε ε κνου ου ουν
 π ^π ^η και η α ω ω ρος η λι κι α των
 βρε φων πι κρω ως κα τε ε θε ρι ζε το ο ^η μα
 ζοι ε ξη ραι νο ον το και πο ροι γα α λα α κτο ο ος
 συ υν ε ε στε ε ε ελ λο ον το ^η με γα α η η ην το
 δι ον ^η δι ο ο ο ευ σε βως πι ι στοι οι
 συν ελ θο ο ον τε ες ^η προσ κυ νη σω μεν
 του ου ^χ ρι στου ου τη η γε ε ε εν νη η η σιν ^η

K υ πι ε εισ α κη χο α την α χο ην

σου χαι ε φο βη θην **Δ** χα τε νο η σα τα ε ερ

γα σου και αι αι εξ ε ε στην

O የዕለታዊትና ተስፋዎች አድራሻ ስምምነት ተረጋግጧል፡፡

πη ε ε ε τι τρω ω ω σκε ε ε το προς Βη

ο α α ας προς αυ τον τι ο ρων με ε ε ε εγ

Χυ υ υ ον στυ γνα α ζει εις και τα ρα α α α ατ

τε ε ε σαὶ α γνω ω ων ο ο ο λως το εν ε

μοι φρει τις από χτον μυ στη η η βι τι ον

λοι πον α α πο ο θου φο ο βον α α α πα α
αν τα το πα ρα δο ο ο ο ξον ε ε εν νο ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων Θε ο
ος χα τει σι γαρ ε πι γης δι ε λε ε ον εν τη ε
μη η η μη η τρα νυν και σα αρχα α προσ ε
λα α α βε ε ε το ον περ τι κτο με ε νον ο
ο ψει ω ωως ηυ δο ο ο κη η η σε και
της χα ρας πλη η η η σθεις προσ κυ νη η ηη σεις
ως κτι ι ι στη η ην σου ον αγ γε ε ε
λοι οι οι υ μνου ου σιν α πα αυ στως και δο ξα

Αλλα τοι είναι ου σι χορδός θ' συν Πα α τρι καὶ α

γι ε ω Πνε ε ευ μα α α τι

Λόξα. Καὶ νῦν.

Ἄχος λι το πά

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.273*

Δο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι καὶ γι νι ω καὶ α γι

ι ω Πνε ευ μα α α τι π

Και αι νυ υ υνκαι α α ει και εις τους αι αι ω ω ωνας

των αι ω ω νων α α α α μην π

τὸ παρὸν ἀναγινώσκεται πρῶτον παρὰ τοῦ ἀναγινόστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, εἰς κλιτὸν

Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου, δὲ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ)

Πάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, δὲ τῇ οὐσίᾳ ἀναφῆς.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, δὲ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, δὲ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα δύμβρίσας τῷ λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, δὲ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἴρει, δὲ Γίδης τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὴν γέννην Χριστέ. (γ)

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

C η με ε ρον γεν να α α ται αι αι ε ε εκ παρ θε

ε ε νου ο δρα χι ι τη ηνπα α σαν ε ε χων χτι ι

πιν

P α α κει κα θα α περ βρο ο τος σπα α αργα α νου
ου ου ται ο τη ου σι ι α α α να α α

φης

Θ ε ος εν φα α α α τνη α να κλι ι ι ι

νε ε ε ε ε ε ται ο στε ρε ω ω ω σας τους

ου ρα α νους πα α λαι κα ατ α α αρ χας

Ἐκπονήσατε — προσέλευτοι
Ε κ μα ζω ων γα λα τρε ε ε ε φε ε ε ται ο εν

τη ε ρη η η μω ω μα α αν να ο ομ βρι ι σας τω

ω λα α α ω

Μα γου ου ους προ ο ο οσ κα α λει ει ει ται ο

νυμ φι ι ι ι ο ος της Ε εχ λη σι ι ι ι ι

ας

Δω ρα α του ου ου των αι αι αι αι αι ρει ο γι ο ο

ο ο ος της Παρ θε ε ε ε νου

Προσ χυ νου ου με ε εν σου την γε ε εν ναν Χρι

ι ι στε

Π ροσ χυ νου ου με ε εν σου την γε εν να α αν

Χρι στε

Π ροσ χυ νου ου με ε εν σου την γε ε ε ε εν ναν

Χρι στε ε

Δ ει ει ει ει ξον η η η μι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σου

Θε ε ο φα α α νει ει ει ει ει ει α α α σου

α α α

Γεράσιμος Μοναχός Άγιορείτης

[προκείμενον](#)

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀρχεται ὁ β' χορὸς

*Ηχος Σ. Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.260/2984*

Ε ξ ε πλητ τε το ο Η ρω ω ω ω δης Δ

ο ρων των μα α γων τη ην ευ σε ε βει α αν Γ

και τω θυ μω νι κω με ε νο ος Δ του ε ε ε

ε ε τους η κρι βο λο ο γει το ο δι α α

στη μα α Γ μη τε ρες η τε ε χνου ουουν το ο Π Ψ και

η α ω ω ρος η λι κι ι α των βρε ε

φων Δ πι κρως κα τε ε θε ρι ι ζε το ο Γ μα ζοι

εξ η η ραι νο ον το ο Δ και πο ροι οι γα λα α κτο ος συν ε

ε στε ε ε ελλο ο ον το ο Γ με ε γα α η ην

το δει νο ον Γ δι ο ευ σε βω ως πι ι στοι οι συ

υν ελ θο ο ον τε ες προσ χυ νη σω ω μεν του Χρι

στου ου τη ην γε ε ε εν νη η η σιν

Ἡχος Ἀπόλλωνος Διάτονος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.261/2985*

K u pi ε εισ α xη xo α την α xo ην

σου και ε φο βη θην **Α** κα τε νο η σα τα ε ερ

γα σου και αι αι εξ ε ε στην

Ο τε ε Ι ω ω σηφ Πα αρ θε ε ε ε ε νε

λυ υ υ υ υ πη ε τι τρω ώ ω ω σχε ε

ε ε το προ ος Βη θλε ε ε εμ α παι αι αι

Ἐγένετο δὲ πρῶτον ἡ γῆ, ἥπατος γένεσις τοῦ οὐρανοῦ.

ζει εις
με ε ε ε εγ κυ υ υ ον στυ γνα α ζει εις

και τα ρα α α ατ τε ε ε ε σαι α γνο
χαι τα ρα α α ατ τε ε ε ε σαι α γνο

ω ων ο ο ο λως το εν ε μοι οι οι φρι κτον μυ στη η
ω ων ο ο ο λως το εν ε μοι οι οι φρι κτον μυ στη η

η ρι ι ι ι ι ον λοι πον α α πο θου φο ο βον
η ρι ι ι ι ι ον λοι πον α α πο θου φο ο βον

α α α πα α α αν τα το πα ρα δο ο ξο ο ο
α α α πα α α αν τα το πα ρα δο ο ξο ο ο

ον ε εν νο ο ω ων Θε ο ος κα α α τει σι ι γαρ
ον ε εν νο ο ω ων Θε ο ος κα α α τει σι ι γαρ

ε πι γης δι ι ι ε ε λε ε ον εν τη ε μη
ε πι γης δι ι ι ε ε λε ε ον εν τη ε μη

η η μη η τρα α α νυν και σα αρ κα α προσ ε
η η μη η τρα α α νυν και σα αρ κα α προσ ε

λα α α βε ε ε ε το ο ον πε ερ τι ι κτο ο
λα α α βε ε ε ε το ο ον πε ερ τι ι κτο ο

με ε νο ον ο ψει ω ως ηυ δο ο ο κη η η η
με ε νο ον ο ψει ω ως ηυ δο ο ο κη η η η

σε ρας πλη η σθει ει ει ει ει ει εις προσ
και της χα

και της χα ρας πλη η σθει ει ει ει ει ει εις προσ
και της χα ρας πλη η σθει ει ει ει ει ει ει εις προσ

και της χα ρας πλη η σθει ει ει ει ει ει ει εις προσ
και της χα ρας πλη η σθει ει ει ει ει ει ει εις προσ

και της χα ρας πλη η σθει ει ει ει ει ει ει εις προσ
και της χα ρας πλη η σθει ει ει ει ει ει ει εις προσ

και της χα ρας πλη η σθει ει ει ει ει ει ει εις προσ
και της χα ρας πλη η σθει ει ει ει ει ει ει εις προσ

Δόξα. Και νῦν.

Δόξα. Και νῦν.

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.20/890#

Δοξα Πα τρι και αι αι γι υι ω και
δοξα Πα τρι και αι αι γι υι ω και

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.20/890#

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.20/890#

 ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην π
ΤΕΚΤΙΚΗ

τὸ παρὸν ἀναγινώσκεται πρῶτον παρὰ τοῦ ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, εἰς κλιτὸν

Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ')

Ράκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἑρήμωψ μάννα ὅμβρισας τῷ λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἴρει, ὁ Γεόδος τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὴν γέννην Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

[σύντομον](#)

[ἀργόν](#)

σύντομον

Ἡχος π ~ Πα

δίχορον

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.262/2986*

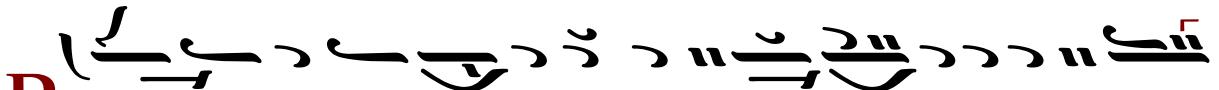
Cη με ρον γεν να ται ε ε εκ Πα αρ θε ε ε

 nou ο δρα χι ι τη ην πα α σαν ε ε χων κτι ι ι ι

 ι σιν

Pα α χει χα θα α περ βρο ο τος σπα α αργα α νου

πατερ ου ου ται ο τη ου σι ε α α α να α φη ης

Θεος ο ο οις εν φα α α την α να κλι ε ε νε

ε ε ε ε ε ται ο στε ρε ω ω σας τους ου

πατερ πατερ πατερ πατερ πατερ πατερ πατερ

πατερ

Εκ μαζων γα λα τρε ε ε ε φε ε ε ε ται

ο εν τη ε ρη η η η μω μα αν να ομ βρι ε σας

πατερ πατερ πατερ

Μα γου ου ους προ ο οσκα α λει ει ει ται ο Νυμ

φι ε ε ε οις της Εκ κλη σι ε ε ε ας

Δω ρα α α του ου ου τω ων αι αι αι ρει ο

γε οοσ τη ης Παρ θε ε ε ε νου π

Π ροσ χυ νου με εν σου την γε ε εν να αν Χρι ι ι

π

Π ροσ χυ νου ου με εν σου την γε ε ε εν ναν Χρι Ἰ

γ
στε

Π ροσ **χ**υ **ν**ου με εν σου την γεν να α αν **Χ**ρι **ι** στε **Δ**

δει ει ει ει ει ξον η η μι ι ι ι ι ι ι

ταῦτα τοῖς οὐδεὶς πάντας ἔγραψεν εἰπεντέλειον οὐδὲν
τοῦτον τὸν λόγον οὐδεὶς οὐδεὶς γέγονεν οὐδεὶς
τοῦτον τὸν λόγον οὐδεὶς οὐδεὶς γέγονεν οὐδεὶς

ται αι εχ Παρ θε ε ε ε ε νου ου ο δρα κι ε

לְבָנָה בְּנֵי כָּל־עַמִּים

P α α α α χει χα θα α α α περ βρο ο τος σπαρ γα

አ—ኋላ እና ተስፋዎች ስለመስጠት የሚከተሉት ጥሩ ነው፡፡

۲۰

Θεοῦ εὐφρόνια την αὐτοῖς καὶ οὐκαλιπτέοντα

νε ε ε ε ε ται ο στε ρε ω ω ω
ι ε ε ε ε ε ται ο στε ρε ω ω ω

ω ω ω ω σα ας Δ τους ου ρα α α νου ους
ω ω ω ω σα ας Δ τους ου ρα α α νου ους

πα α α α λαι κα ατ α α αρ χα α α ας
πα α α α λαι κα ατ α α αρ χα α α ας

Ε χ μα ζω ω ω ων γα λα α τρε ε ε ε ε φε ε
Ε χ μα ζω ω ω ων γα λα α τρε ε ε ε ε φε ε

ται ο εν τη ε ρη η η η μω ω μα α α α
ται ο εν τη ε ρη η η η μω ω μα α α α

α αν να ομ βρι ι σα ας τω ω λα α ω ω
α αν να ομ βρι ι σα ας τω ω λα α ω ω

Μ α α γουους προσ κα α λει ει ει ει ει ει ται
Μ α α γουους προσ κα α λει ει ει ει ει ει ται

αι ο Νυμ φι ι ι ι ο ος της Ε εκ χλη η σι ι ι
αι ο Νυμ φι ι ι ι ο ος της Ε εκ χλη η σι ι ι

ι ι ι ι ι α α α ας Δ
ι ι ι ι α α α ας Δ

Δ ω ω ρα α του των αι αι αι αι αι αι αι αι
Δ ω ω ρα α του των αι αι αι αι αι αι αι αι αι

πει ει ο γι ο ο ος τη ης Πα αρ θε ε ε

ε ε ε ε ε νου π

Προσ χυ νου ου ου ου με εν σου την γε ε εν να

ναν Χρι ι ι στε π

Προσ χυ νου ου με ε ε εν σου ου την γε ε εν

ναν Χρι ι στε ε λε ε ε ε π

Προσ χυ νου ου ου ου με ε ε εν σου τη ην γε

ε ε εν να α αν Χρι ι ι στε δει ει ει ει ξο ον γ

μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι π και τα θει ει α α α α

σου ου Θε ο ο φα α α γει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει α α α α α α α Δ
ει ει ει ει α α α α α α α α ο

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

προκείμενον

Λουκᾶς Λουκᾶ